

VRIJEME LIJEPIH TRENUTAKA

Beračica u vinogradu
na Jakobu

Od pamtljivjeka, stoljećima, najljepši trenuci življenja vezivani bijahu vazda uz vrijeme berbe grožđa. Nikada se nije toliko pjevalo i poskakivalo kao u to vrijeme. U zajedničkoj radosti bi se tada nalazili i stari i mladi i susjedi i rodbina. Oglada se to i u trgovinama sačuvanim do naših dana: ponajviše u brojnim pjesmama posvećenima grožđu i vinu.

Današnje vrijeme donijelo je promjene. No tradicija i krv praotaca osjeća se i u žilama današnjih berača i vinara. Uostalom ovaj kraj dugoselskog prigorja vazda je po tome bio znan. Božjakovečka vina pila su se po europskim dvorovima.

Ovogodišnja berba posebno je obradovala naše vinogradare, koji su potom najčešće i sami vinari. Kvaliteta uroda je zadovoljavajuća, posebno glede sladora i onih osobina koje čine vino uistinu dobrim i svetim pićem. Urod je kao i lani, ponegdje nešto manji. No općenito vinogradari dugoselskog kraja su ove godine zadovoljni plodovima trsa i rada ruku svojih. Mogu se, dakle, predano i brižno posvetiti njezi vina.

Ta ocjena vrijedi i za najveći dugoselski vinograd, onaj na Jakobu, gdje je berba trajala desetak dana i gdje je upravo okončana.

Širi se telefonska mreža

Tijekom naredne dvije godine područje općine Brckovljani i Rugvica trebaju imati novu telefonsku mrežu.

U općini Rugvica bit će oko tisuću novih telefonskih priključaka, i to u svim selima i dijelovima općine. Toliko je naime domaćinstava već potpisalo ugovore s HPT-om. Samu pak akciju vodi Poglavarstvo te općine. U skladu s potpisanim ugovorima s HPT-om telefoni trebaju biti priključeni do kolovoza 1993. g. A početak radova na mreži trebao bi uslijediti narednog proljeća. U sklopu sustava te mreže bit će izgrađene i tri telefonske centrale: u Ježevu, Oborovu i Nart Jalševcu.

Istovrsnu akciju uvođenja telefona u općini Brckovljani vodi također Poglavarstvo te općine. Tu je nedavno sklopljeno 360 novih ugovora, tako da će na području te općine, računajući i ranije sklopljene ugovore, biti priključeno oko 600 novih telefonskih pretplatnika. Telefonske centrale za taj dio mreže bit će izgrađene u Stančiću i Lupoglavu. Krajni rok za to je sada već nešto manje od dvije godine.

Novo lice dugoselskog središta

Središte Dugog Sela, najvjerojatnije do kraja ove godine, dobiti će svoj novi, osvježeni i ljepši izgled. Akciju u tom smislu vodi dugoselski Fond stambenog i komunalnog gospodarstva u tijesnoj suradnji s Poglavarstvom općine Dugo Selo. Idejno rješenje, usklađeno s novčanim mogućnostima, radi se u istoimenom Fondu Grada Zagreba.

U samom središtu Dugog Sela bit će uređen trokut uz raskršće. On će biti popločen, a na njega postavljen javni sat, rasvjetni stup i fontana. Saznamo također da je više firmi zainteresirano za kupnju sata, kako bi pod njegovim kazaljicama bilo zapisano njihovo ime. Uredit će se i nogostup od Kolodvorske do Predavčeve ulice, tako da sada zemljani dijelovi biti prekriveni asfaltom. Na početku Kolodvorske bit će uređeno parkiralište, i za dva taxi mjesta, te nogostup uz njega. Od Predavčeve do pošte bit će poredane žardinjere s cvijećem. Novinski kiosk trebao bi se »popeti« pedeset metara više Ošječkom. Dio kocke u Kolo-

dvorskoj bit će presvučen asfaltom. Uredit će se i prostor pred poštom. Najavljeno je micanje postojeće skulpture i postavljanje još jedne fontane, te uređenje stazica uokolo nje.

Nakon toga, ostane li novaca, uredit će se i Kolodvorska ulica, obrezati drvodred i urediti nogostupi.

U sklopu tog uređenja predviđeno je i postavljanje i semafora na spomenutom središnjem raskrižju.

Na sjednici dugoselskog Općinskog poglavarstva rečeno je da radovi počinju ubrzo.

Povezano s time u Dugom Selu bit će otvoreno i jedno novo autobusno stajalište: nešto zapadnije od Doma HV. U naseljenom mjestu razmak između postojećih postaja je prevelik. Jednako tako predstoji i pomicanje sjevernog stajališta kod okretišta autobusa u Dugom Selu. Ono će biti pomaknuto zapadnije, iza skretanja prema groblju. Tako naime zahtjevaju propisi.

Nada za žednu Posavinu

Mnogi, kada danas spomenemo da se negdje više od četvrtine dana tijekom godine živi bez pitke vode, neophodne za piće, higijenu i napajanje stoke – teško mogu i povjerovati da se može u današnje vrijeme upće tako živjeti. Više od četvrtine dana tijekom godine žive bez vode sela dugoselske Posavine. To je nedvojbeno danas najveći životni problem ovog kraja, a posebno općine Rugvica. Postoji, doduše, već uhodani sustav dopreme vode u cisternama na to područje – no to se nikako ne može smatrati rješenjem za život ljudi tog kraja. A još manje se može reći da se bez redovite i stalne opskrbe vodom može ostvariti neki gospodarski i socijalni napredak.

Naši čitatelji znaju da se problem nedostatka vode tijekom ljetnih mjeseci na tom području pojavio nakon izgradnje kanalske mreže, kojom je osjetno spuštena razina podzemnih voda. Pored toga i voda u bunarima, kada je ima, sadrži povećanu razinu željeza, što također nije sretna okolnost za ljudsko zdravlje. Za tvrdnju da ne može biti osjetnijih pomaka prema naprijed u tom kraju sve dok se vodovodnom mrežom ne riješi stalna opskrba – ne treba ni velikog znanja ni velike mudrosti.

No glede budućnosti ipak ne treba naskroz čmo gledati. Postoje ljudi i Općinsko poglavarstvo Rugvice, Fond stambenog i komunalnog gospodarstva, koji veoma ozbiljno i sustavno rade na rješavanju tog problema. Od svih tih sela najviše se u pripravi izgradnje vodovoda odmaklo za selo Ježeva. U tom smislu znatnu pomoć pružaju i pojedinci ponikli iz tog sela. Olakotno je što se vodovodne cijevi već nalaze sa sjeverne strane auto ceste i što ispod njega već postoji pripravljen prolaz za njih. Zgotovljen je i projekt izgradnje uzduž samog Ježeva, kojega je platio Fond stambenog i komunalnog gospodarstva. Uspije li se dovesti na taj način uskoro voda u Ježeva, uz postojeću ZET-ovu liniju te telefone koji također dolaze – selo će steći osnovne pretpostavke za jedan zdravi gospodarski i društveni napredak.

Drugi pravac vodoopskrbe treba krenuti od Rugvice prema Oborovu. No tu je situacija znatno složenija. Tu će morati mreža biti znatno dulja. Zbog te duljine, radi potrebnog tlaka, morat će biti i prepumpna stanica sa vodotomjem. Osim toga morat će se za potrebe tog vodovoda graditi cjevovod od Dugog Sela, jer postojeći do auto puta je premalog protoka. Sve mu tome domeče se i to da ne postoji ispod auto ceste ostavljen prolaz za te cijevi. Sve to, dakako, nije neriješivo, no zato košta dosta novaca. A od kuda ih pribaviti? Prvi je korak svakako izradba projekta. Dio tog projekta bit će i doprema vode od Obedišća, preko Donje Grede do Čmca. Sa zadovoljstvom možemo reći da se uz pomoć Stručnih službi Fonda stambenog i komunalnog gospodarstva Grada Zagreba izrađuje taj projekt, koji je temelj za početak radova koji će vjerojatno biti razlomljeni u neka vremenska razdoblja.

»Posavina mora dobiti vodu. Bez vode se ne može živjeti nigdje na svijetu – pa ni u Posavini.« Riječi su to Ivana Munića, načelnika općine Rugvica.

Obljetnica Prve bojne

Tijekom ovog mjeseca, najvjerojatnije 21. listopada, u Dugom Selu bit će održana jedna posebna svečanost. Njome će biti obilježena treća obljetnica osnivanja Prve bojne dragovoljaca Dugog Sela i druga obljetnica zauzimanja vojarnje u Prečecu. Bit će to skup dragovoljaca te

bojne i brojnih gostiju. Na skupu će također biti utemeljena i dugoselska podružnica Udruge hrvatskih dragovoljaca domovinskog rata.

Za pripremu tog skupa brine poseban odbor na čelu kojega je **Marijan Šola**.

Smanjiti broj nesreća

Područje općine Brckovljani ima, u odnosu na druge dvije općine dugoselskog kraja, najveći broj prometnih nesreća i najveći broj stradalih u njima. Da bi se utjecalo na to Stjepan Belec, načelnik te Općine, vodio je razgovore sa zapovjednicima dugoselske Policijske postaje i predstavnicima Hrvatskih cesta. Policijska na temelju tih dogovora poduzima obuhvatne akcije nadzora nad prometom. A s Hrvatskim cestama dogovorena je izgradnja ugibališta. Za njih se upravo izrađuju projekti. Dva stajališta, što znači četiri ugibališta, bila bi uređena uz cestu prema Gračecu, a narednih 6 na cesti prema Lupoglavu, što će reći 12 ugibališta.

IZABRANO POGLAVARSTVO ZAGREBAČKE ŽUPANIJE

Na drugoj sjednici Skupštine Zagrebačke županije održanoj 27. rujna 1993. prihvaćeno je izvješće župana Ivica Gažija za proteklo razdoblje i izabrani su članovi županijskog poglavarstva. Članovi županijskog poglavarstva su: za gospodarstvo Ivan Penić, za financije Mira Čećec, za poljoprivredu i šumarstvo Josip Mikec, za komunalije Silvije Matijašić, za zdravstvo dr. Vilim Klepec, za školstvo Branko Pilaš te za kulturu i sport Stjepan Šošarić. Na sjednici su jednoglasno prihvaćene i Odluke o osnivanju stručne službe Skupštine Zagrebačke županije, te Odluka o naknadi troškova vijećnika i članova radnih tijela i odbora.

Župan Zagrebačke županije Ivica Gaži podnoseći izvješće istaknuo je potrebu definiranja Županije i racionalizaciju rada te upozorio na niz problema glede konstituiranja županije i stvaranja uvjeta za djelovanje njezina poglavarstva.

Potrebno je postići kontinuitet u prijelazu vlasti, odrediti djelokrug i stvoriti »meke« granice sa županijom Grad Zagreb, naglasio je Gaži. Također je istaknuo da mjesta i gradovi Županije Zagrebačke imaju svoj identitet i da to nisu »sive zone grada«.

Upozorio je na probleme razgradnje starih općina, zatim izdvajanje područnih ureda iz grada Zagreba, te upozorio na problem okolice Zaprešića koja se nalazi u Zagrebačkoj županiji, dok se sam Zaprešić nalazi u županiji Grad Zagreb. Od konstituiranja do danas na račun Županije zagrebačke pristiglo je samo 100 milijuna dinara, što stvara dodatne teškoće u radu županijskog poglavarstva, rekao je Gaži. Pozvao je zastupnike na međustranačku suradnju i stremljenje boljitku i razvitku.

(Hina)

Novo lice božjakovečke postaje

Od tri naše nove općine najnezadovoljniji stanjem javnog prijevoza su stanovnici općine Brckovljani. Nezadovoljstvo su njeni dužnosnici i očitovali prema Hrvatskim željeznicama i ZET-u. Oni traže da i željeznički prijevoz na njihovom području ima status gradskog prijevoza, kao i do Dugog Sela. No, bar za sada, to pitanje će se rješavati u okviru Županije. Moguće je da će se gradski prijevoz uskoro produžiti i sve do Vrbovca. Tako, naime, inicijative već postoje.

Na traženje otvaranja nove linije prema Lupoglavu ZET je niječno odgovorio, obrazlažući to nedovoljnim brojem vozača i autobusa.

Uistinu dobra vijest, kad je riječ o javnom prijevozu, je uređenje željezničke postaje Božjakovina. Bit će uređen peron, postavljena rasvjeta, uređena čekaonica, poboljšana signalizacija. Radovi bi tu trebali započeti uskoro.

Pitka dosjetka

Jesen
2.033. g.

Uz jutarnju kavu gledajući sa trećeg kata ostakljene zgrade općinskog Vijeća i Poglavarstva općine Dugo Selo, preko fontane na Trgu Milivoja Obada, kojeg sa zapadne strane zatvara zgrada Robne kuće, opločena Ivanečkim kamenom, i sa istočne strane ostakljena trokatnica »Kronika« i Radio »Martina«, niz aleju Igora Dekanića, koju kod opskrbnog centra i nove tržnice presijeca ulica Vlade Šantića, u pravcu trga Oporbe 1993. i nove zgrade željezničke postaje, kroz koju je upravo bešumno uz brzinu od 360 km na sat projurio »Vukovar-ekspres« i dalje u pravcu visokih neonskih panoa »PPK« i »Goriče« u pravcu Posavine, gdje se vide tanki traci maglice koja se liježu vuče preko šuma i polja – razaznaje se da je upravo započela JESEN godine 2033.

Ivan Munić

Smijenjen donaćelnik

Na prijedlog svog Poglavarstva Općinsko vijeće Dugo Selo donijelo je odluku o razrješenju Nenada Sedlara dužnosti donaćelnika člana Poglavarstva te općine. Odluku je Vijeće donijelo na temelju prijedloga samog Poglavarstva. Donošenje odluke temeljeno je na ocjeni da se dosadašnji donaćelnik ne ponaša primjerno dužnosti na koju je imenovan, te

da svojim ponašanjem krnji ugled cijelog Poglavarstva.

Stranka HSP smatra da ima pravo iz svojih redova ponovo predložiti novog donaćelnika, a HDZ traži da njihov predstavnik zauzme tu dužnost. Kako će biti vidjet će se na jednoj od narednih sjednica Vijeća, kada će biti imenovan novi donaćelnik.

Za vrijeme prijema

Rezultatima zaslužili prijem

Po mnogima u Dugom Selu prošla sportska sezona bila je jedna od najuspješnijih u povijesti dugoselskog športa. Zaslužni za takvu tvrdnju su nogometaši NK Dugo Selo, koji ovu sezonu već igraju u Regionalnoj nogometnoj ligi, uvjerljivo osvojivši prvo mjesto u Prvoj Zagrebačkoj ligi. Istodobno su se i rukometašice »Flex-a« popele u viši rang: prvu B ligu. Tim povodom je i načelnik MILVOJ OBAD pozvao športaše tih klubova, za-

jedno s drugim dužnosnicima, na prigodni prijem, gdje im je i čestitao na uspjesima.

Sponzori tog prijema bijahu: Konoba BARBA Dugo Selo, Trgovačko poduzeće MARTIN BREG Dugo Selo, slastičar MARKO KOVILIĆ, firma VALOPLAST Dugo Selo, poljoprivredno poduzeće BOŽJAKOVINA; pržionica Kave TINA vlasnika Mile Hrga.

Stari problemi i u novoj školskoj godini

Gotovo da je pravilo da je početak školske godine obično donosi i nove probleme. Tako je bilo i ove godine, s bitnom razlikom da je tih problema ove godine bilo više i da su teže rješivi nego uobičajeno. Nećemo ovdje govoriti o problemima učenika i roditelja, iako ni oni nisu zanemarivi, već prije svega o globalnim problemima specifičnim za dugoselsko školstvo.

Prvi i najteži problem su, dakako, objekti, koji su ili već dotrajali i traže izgradnju zamjenskog objekta kao u Ruvnici, ili su novi, ali i nedovršeni, kao u Božjakovini. Iako ni sama zgrada škole u Dugom Selu, nije bez potrebe za sanacijom, zahvaljujući sanacionim zahtjevima učinjenim unazad dvije godine, tamo je tih problema ponajmanje. Iako je, dakle, ovaj problem izražen i već sam po sebi, njega dodatno potencira i činjenica da je dugoselsko područje postalo područje intenzivnog naseljavanja.

Na primjeru osnovnog školstva to najbolje pokazuje broj učenika i izbjeglica na našem području u odnosu na recimo neka druga gradska područja, a da to nije tek prolazni problem pokazuje činjenica da je sve veći broj onih koji se tu stalno nastanjuju. Tako je, recimo, broj učenika izbjeglica u sve tri škole našeg područja smanjen od 446 koliko ih je bilo na kraju prošle školske godine na 349 početkom ove školske godine, a da se broj učenika u ukupnom zbroju po školi nije smanjio. Znači da je stotinjak učenika prestalo biti izbjeglicama i zapravo su postali »domaći«.

Ovakav tempo naseljavanja zasigurno bi, iako za sada ne postoje točne znanstvene analize koje bi nužno trebalo učiniti, u narednih nekoliko godina zahtijevao dupliciranje postojećih objekata školstva, a i u predškolskom odgoju situacija je već sada izuzetno teška, jer upise u vrtić u ko-

jemu nema mjesta čeka sedamdesetak djece.

Zbog prenapučenosti škole u Božjakovini pred sam početak školske godine donijeta je i odluka o izmjeni mreže škola, koja je ponovo u dugoselsku školu vratila 109 učenika iz Ostrne i Leprovice. Uskoro se, međutim, pokazalo da je ovo bilo samo preseljavanje vrućeg krumpira iz ruke u ruku, jer broj učenika po odjeljenju u OŠ »Dugo Selo«, sada prijete da će, bude li i nadalje dolaska izbjeglica, uskoro prijeći magičnu brojku 40, koliko je dozvoljeno van svih predškolskih normi, zbog ratne situacije.

Kako uz takav broj učenika raditi još i s učenicima s teškoćama u razvoju po prilagođenim programima, mislim da je nepotrebno i spominjati.

Osim toga, ovim je OŠ »Dugo Selo« ponovo postala »mamut škola« sa 1221 učenikom, što je za 260 učenika više nego što dozvoljava Zakon o

osnovnom školstvu...

Da bi situacija bila još teža, pridone i kadrovski problemi pojednako karakteristični za sve tri škole. Sada već kronični nedostatak »engleza«, matematičara, fizičara, likovnjaka, glazbenjaka, a i drugih, uvjetovan je lošim primanjima prosvjetnih radnika i dislociranošću Dugog Sela u odnosu na Grad, gdje je najveća skoncentriranost ovih kadrova i jednako dobra ponuda posla. Zbog svega toga učitelji se često sele ili pak zauvijek odlaze iz pedagoške struke, a u školama su nužno često puta i nestručne zamjene. Težnja problema ostaje na onima koji rade u i sa školstvom, a ponajviše na samim učiteljima.

No bez izbora na sve, 2726 osnovaca, koliko ih ove godine imamo u tri sve dugoselske škole, mora se školovati.

Nenad Haleuš – Mali

Podlistak

Piše: Ivan Pandžić,
književnik

Zmija kobra

Svatko ima svoju zmiju kobra! Što to zapravo znači? Svi muševi koji su pomislili, mislim da su se prevarili... Čujmo običaj! Neka primitivna indijska plemena obožavaju zmiju kobra. Love tu opasnu otrovnicu, pritišću je na grudi kao božanstvo, dok ih on potmulo grize. Što je oni jače pritišću, to ih ona jače grize. Jer ima iznimno jak otrov, nesretni obožavatelji umiru u transu, u vizijama uvjereni da idu ravno u zagrljaj svojega božanstva.

I Hrvati imaju svoju zmiju kobra. To je njihova prostodušnost, naivnost, povjerenje u sugovornika pa makar kakav on bio. Najveća opsjena koju je netko ubacio u hrvatski puk, jer je dobro poznao njegovu ćud, bio je Josip Broz. Znao je on koliko zla može nanijeti Hrvatima podla parola »bratstvo i jedinstvo«. I nanijela je. Podli bizantinac imao je pravo! Druga hrvatska opsjena bilo je povjerenje u Europi. Jer su je pet stoljeća branili od inovjeraca i otpadnika, mislili su da je nastupio trenutak priznanja i zahvalnosti. Europa je odgovorila priznanjem agresije, opravdanjem zločina i prijetnjom hrvatskom pravu na neovisnost, samostalnost i cjelovitost. Papa nas je s pravom nazvao predzidom kršćanstva, a ravnodušna i moralno mrtva Europa – barbarima. Treća hrvatska opsjena svakako je UNPROFOR i bezbroj potpisanih primirja. Naša odlučnost da obranimo svoju suverenost i cjelovitost, prostor hrvatskoga povijesnog tla, dosad je moglo biti završeno. Ali, podla zmija kobra opet nije mirovala. Grizla nas je iz primirja u primirje. UNPROFOR dakle na liječenje: od korupcije, od neučinkovitosti, od suradnje s agresorom, od neznanja, od političke gluposti i umne ograničenosti, od... od... i tolikih drugih promašaja!

Hrvati pak hitno po politički serum protiv svake zmije kobre! Naše nacionalno tijelo postupno postaje kostur koji lako može podleći tako opasnu otrovu kao što je ispljuvak zmije kobre. Ne bude li se hrvatski nacionalni korpus odupirao opsjenama, može lako utonuti u trans iz kojega povratka nema.

Kobra kobno grize; i to s velikim užitkom. I njezin je ugriz smrtonosan. Upijmo stoga iskustvo koje nam je povijest ubrizgala u budimo Jedno! Na to nas poziva naša sadašnjost!

Od šume ponovo park

Svaku ljepotu i svaki ures valja stalno njegovati i o njoj skrbiti. Vrijedi to i za parkove – ma kako oni inače ljepi bili. Središnji dugoselski park iliti danas: Perivoj Grofa Draškovića, zadnjih je godina, zbog neredovitog i tek povremenog povrsnog održavanja sve više počeo sličiti šumi i šipražju. No danas je njegov izgled ipak mnogo ljepši. Vidi se trag i djelo rada ljudskih ruku. Poduzeće »Zrinjevac« iz Zagreba otklonilo je suvišno i sasušeno granje, tako da je park počeo ponovno »disati«. No s time se neće stati. U stručnim službama Fonda za stambeno i komunalno gospodarstvo Grada Zagreba u izradi je i projekt njegova cjelovita uređenja i obnove. To novom predviđenom obnovom, koja se planira za naredno proljeće, uredile bi se i obnovile staze i travnjaci, otklonila stara stabla i zasadila nova, zasadilo bi se i novo ukrasno grmlje, a iz temelja uredio prostor za dječju igru. U sklopu tog uređenja uredio bi se i kanal uz istočni rub perivoja.

Do proljeća, nadajmo se, biti će odlučeno i nešto učinjeno i sa spomenikom u središnjem dijelu perivoja. Njegov sadašnji izgled i spomenički status sprdnja je samom parku, pa onda malo po malo i cijelom mjestu.

Primjeran rad dugoselske policije

Tegobnost situacije u zemlji zahvaćenoj ratom osjećaju i zaposleni u policiji. Policija ima svoje redovite poslove na koje se još sada domaću izbjeglice, prognanici te razna psihička stanja ljudi vezana uz rat i strahove što ih on sa sobom nosi. S takvim se stanjem može nositi samo dobro ustrojena i profesionalna policija. Naši građani i čitatelji se mahom susreću s djelatnicima policije u Dugom Selu. Zbog toga smo za razgovor zamolili VLADU KOŽARA, zapovjednika dugoselske XII policijske uprave Grada Zagreba. No povod razgovoru bijaše i blagdan Sv. Mihaela koji je i Dan hrvatske policije.

Vlado Kožar

Kriminalitet u opadanju. Poduzetim mjerama smanjuje se i broj nesreća. Visoki ugled policije u Dugom Selu.

Kakva je danas slika kriminaliteta u Dugom Selu? Kakva je efikasnost vašeg operativnog rada u otkrivanju počinitelja? Da li je ona danas zadovoljavajuća? Kakvi su trendovi u kriminalitetu na ovom našem području?

Moramo napomenuti da je trend kriminaliteta na našem području u opadanju u odnosu na isto razdoblje prošle godine, i to od prilike za 25%. U posljednja dva mjeseca ostvarili smo i posebno dobre rezultate u otkrivanju kaznenih djela, jer smo riješili 98% svih učinjenih djela. Dobrim pokrivanjem terena i intenzivnim preventivnim radom nadamo se da ćemo ubuduće održati postojeće dobro stanje.

Poduzeli ste u novije vrijeme i sasvim određene akcije glede prometa, u cilju smanjenja broja nesreća i ljudskih stradanja. O čemu se to radilo i da li se već vide učinci?

Dobro ste zamijetili da je u posljednje vrijeme policija sve više nazočna na našim prometnicama. Ona učestalo kontrolom brzine kretanja, kao i kontrolom vozila i vozača preventivno djeluje u cilju usporavanja prometa. Istodobno represivnim mjerama isključivanja iz prometa tehnički neispravnih vozila kao i naplaćivanjem novčanih kazni vozačima takvih vozila postiže-

mo vrlo veliki stupanj sigurnosti na našim prometnicama. U prilog tome govori i smanjeni broj prometnih nezgoda u posljednja dva mjeseca. Nadamo se da ćemo i ubuduće održati taj trend smanjenog broja prometnih nezgoda. Koristim i ovaj razgovor kao prigodu za ponovno upozorenje sudionicima u prometu da se striktno pridržavaju pravila ponašanja tijekom sudjelovanja u prometu, jer će na taj način povećati osobnu sigurnost kao i sigurnost svih ostalih sudionika u prometu.

Određene ste akcije poduzeli i sada, na početku školske godine, da bi zaštitili u prometu djecu?

Temeljem zapovjedi MUP-a RH, Odjel prometne policije, proveli smo akciju edukacije učenika prvih i drugih razreda svih osnovnih škola na području XII Policijske stanice u cilju njihova upoznavanja, kao novih sudionika u prometu, sa pravilima ponašanja i opasnostima koje im prijete ako se ne pridržavaju tih pravila. Moram reći da su ti mališani izvršno prihvatili takav dolazak u školu naših policajaca i da su ih vrlo pozorno slušali i postavljali im cijeli niz pitanja.

Čujemo u javnosti, u novije vrijeme podijeljene sudove: jedni kažu »bravo« za to što se ka-

znjavaju prekršitelji u prometu i pri parkiranju na nogostupe, a drugi pak se ljute da su te kazne preoštre. Što biste Vi na to mogli reći?

Činjenica je da u Dugom Selu postoji dovoljan broj mjesta za parkiranje. No pojedini vozači oglašuju se na naša upozorenja koja smo do sada odašiljali preko vašeg lista, radio »Martina« i Župnog ureda, te i dalje svjesno parkiraju svoja vozila na mjestima gdje je to prometnim znakovima zabranjeno. Takvim postupcima oni otežavaju normalno odvijanje prometa i shodno tome policija je dužna primijeniti zakonom propisane mjere, a sve u cilju postizanja što veće sigurnosti odvijanja prometa.

Pod Vašim nadzorom je i izdavanje osobnih dokumenata. Vidimo česti su radovi. Ima li tu nekih ozbiljnijih teškoća? Koliki je postotak odbijenih zahtjeva za dobivanjem domovnice?

U sklopu obavljanje poslova i radnih zadataka obavljamo i poslove iz domena upravnih poslova i ako vam kažemo da smo u razdoblju od 8. 10. 1991. do 17. 9. 1993. izdali: 8.555 osobnih iskaznica, 6.404 putovnice, 2.798 vozačkih dozvola, zaprimili 4.679 zahtjeva za primitak u državljanstvo Republike Hrvatske i upis u knjigu državljana, nije bilo dugačkih redova i većeg nezadovoljstva građana. Vrijeme izdavanja osobnih iskaznica, putovnica i vozačkih dozvola je 3. dana od dana podnošenja zahtjeva, a gužve koje vi spominje-

te uslijedile su obično u vrijeme kada se mijenjala cijena osobnih dokumenata. Od 4.679 za primljenih zahtjeva za primitak u državljanstvo Republike Hrvatske odbijena su ukupno 32 takva zahtjeva.

Do nedavno bilo je u Dugom Selu povećani broj izgrada pojedinih vojaka. Pričalo se da su znali postrojiti i policiju. No te nemile pojave kao da su prestale. Kako je to riješeno?

Posebno nam je zadovoljstvo napomenuti da u ovom trenutku imamo izuzetno dobre odnose s Hrvatskom vojskom kao i s Vojnom policijom, sa čijim pripadnicima održavamo stalne i redovite sastanke u cilju što veće stabilnosti opće sigurnosti na našem području.

U novije vrijeme u dugoselskoj javnosti nisu se mogle čuti ma i male negativne primjedbe na rad djelatnika vaše postaje. No koliko ste vi osobno zadovoljni s njenim ukupnim radom? Što mislite da bi trebalo mijenjati ili poboljšavati?

Zahvaljujem vam se prije svega na laskavim pohvalama o radu djelatnika XII Policijske stanice Dugo Selo i u svezi toga moram istaknuti da to postizemo uz veliku pomoć i suradnju općinskih poglavarstava Dugo Selo, Brckovljani i Rugvica, kao i svekolikog pučanstva koji živi i radi na području naše Policijske stanice. Želja nam je da ta suradnja traje i dalje, a mi ćemo našim dodatnim angažiranjem i pojačanim preventivnim radom osigurati vrlo visoki stupanj opće sigurnosti.

Može li se u vašoj Policijskoj postaji ponekad dogoditi da se metodom »veze i poznanstva« izbjegne plaćanje neke kazne? Koliko su zapravo učestala takva traženja?

Točno je da ima određeni broj zahtjeva za oprost od kazne za učinjene prekršaje iz oblasti

prometa, međutim u ovoj Policijskoj stanici putem »prijateljstva i veza« nema mogućnosti izbjegavanja kazni za učinjeni prekršaj.

Na ovom našem području boravi i veliki broj izbjeglica i prognanika. Koliko posla vaši djelatnici imaju s tim dijelom stanovništva?

Unatoč velikom broju prognanika i izbjeglica mi nemamo većih problema s njima. Mogu samo reći da redovitim pokrivanjem terena pratimo događanja i po potrebi poduzimamo određene mjere i radnje te na taj način u potpunosti održavamo opće sigurnosno stanje.

Potičemo Vas da iskoristite prigodu ovog našeg razgovora te da izvan okvira ovih pitanja uputite poruku našim čitateljima odnosno građanima na vašem operativnom području.

Zapravo bih imao tri poruke građanima: Prva je poziv onima koji do sada nisu ishodili novu osobnu iskaznicu da to učine odmah, jer staru mogu koristiti samo do 8. listopada ove godine. Druga poruka odnosi se na plaćanje mandatnih kazni za učinjene prometne prekršaje. Upozoravam građane da mandatne kazne plaćaju odmah na licu mjesta ili najkasnije u roku od tjedan dana. U protivnom mi izdajemo rješenje po skraćenom postupku i na osnovu njega obračunavamo dodatne troškove u visini protivurjednosti 20 njemačkih maraka. U interesu je građana do to onda obave u zakonskom roku. Također upozoravam građane ako plaćaju mandatne kazne putem pošte ili banke da obvezno dostave jednu kopiju uplatnice u policijsku postaju, da mi ne bismo nepotrebno slali rješenja o skraćenom postupku. Treće: Želim se zahvaliti pučanstvu na dosadašnjoj suradnji očekujući da će se ona i održati na sadašnjoj visokoj razini i u buduću.

Socijalna skrb

Ustaljen broj prognanika i izbjeglica

Od početka rata proštorijama dugoselskog Centra za socijalnu skrb »prošetalo« je oko 11 tisuća izbjeglica i prognanika. Najveći njihov broj, prije nešto više od godinu dana, na dugoselskom području približavao se broju od pet tisuća. Kakvo je današnje stanje?

U Centru je danas evidentirano 1.896 izbjeglica ili 723 obitelji. Među njima je i 359 Muslimana (19 posto). U tome nije evidentirano nešto više od stotinjak Muslimana smještenih u Motelu Božjakovina po nadzoru UNHACR, koji i plaća njihovo iščekivanje odlaska u neku drugu zemlju. Istodobno na našem području boravi i 880 prognanika ili 323 obitelji. Taj broj izbjeglica i prognanika u novije vrijeme se stabilizirao i bez nekih je značajnijih

promjena. To znači da izbjeglice i prognanici u dugoselskom kraju čine oko 13 posto pučanstva. To, dakako, nije ni tako malo.

No u novije vrijeme jedno drugo pitanje valja smatrati aktualnim: promjena statusa izbjeglica, tako da dio njih postaju stalno naseljene osobe, s uredno prijavljenim prebivalištem. Tko ima stalno prebivalište dobiva osobnu iskaznicu. Time se onda, dakako, gubi status izbjeglice. No mnogi bi ovo i ono. Zbog toga se tome u novije vrijeme posećuje pojačana pozornost. Onaj tko je dobio dozvolu prebivanja može samo dobiti pomoć, ako za to ostvaruje uvjete, temeljem Vladinog socijalnog programa, a ne više samo po sebi kao izbjeglica. Ima

pojedinaца koji oko toga prave velike probleme i koji nešto sporije shvaćaju i propise i situaciju.

Općenito valja konstatirati da su djelatnici Centra za socijalnu skrb, posebno tijekom posljednjih ratnih godina, radili uistinu u izvanrednim i teškim okolnostima, kako zbog višestruko uvećanog obima poslova tako i zbog naravi posla: susretanje svakodnevno s različitim ljudima, mahom onima koji su doživjeli svoju najveću životnu nesreću, i koji su često nezadovoljni, ne znajući pravo ni odrediti krivca za svoju nesreću, često puta »prazneći« svoju nevolju i nakupljena nezadovoljstva upravo naspram zaposlenih u Centru. Nadajmo se da će i tomu doći kraj.

Pomoć i djeci poginulih branitelja

Devetnaestero djece sa područja tri novoutemeljene dugoselske općine ostalo je tijekom domovinskog rata bez svojih očeva. Oni su poginuli kao branitelji domovine. Ta djeca su protekli mjesec putem dugoselskog Centra socijalne skrbi, a iz Zaklade Ivane Brlić Mažuranić,

primili pomoć od po 150 tisuća dinara. Pored toga učenici osnovne škole dobili su besplatno i obvezne udžbenike. Očekuje se također da će iz iste zaklade toj djeci o Božiću ponovo biti dana pomoć. Sve je to znak skrbi za djecu naših poginulih branitelja.

Ni siromašniji niti bogatiji

Usporedi li se broj socijalnih iskaznica u odnosu na broj stanovnika našeg područja sa istim omjerom u drugim krajevima – dobijemo pokazatelj siromaštva ili nesiromaštva nekog kraja. U dugoselskom Centru socijalne skrbi, prema riječima ravnateljice Marije Belačić, do sada je izdano 343 socijalne iskaznice, temeljem kojih socijalnu pomoć prima ukupno 687 osoba. To je onda otprilike sedam posto ukupnog pučanstva dugoselskog kraja. Valja reći da je to i približni prosjek u cijeloj našoj državi. To znači: niti smo siromašniji, niti bogatiji kraj naše države, zlatna sredina. Dio osoba i domaćinstava dobio je socijalne iskaznice na temelju Zakona o socijalnoj skrbi (101), a preostali dio na temelju Socijalnog programa Vlade RH (242). Svi koji imaju socijalne iskaznice imaju pravo u Caritasu ili Cr-

venom križu podizati hranu i odjeću. No tu su i drugi oblici pomoći, kojima se ostvaruje socijalna sigurnost: 153 obitelji dobivaju subvencije za crni kruh, 169 obitelji za mlijeko, 37 obitelji dobilo je pomoć za nabavku drva, 67 obitelji dobilo je pomoć za plaćanje usluga i energenata.

Prava na temelju socijalne iskaznice stječu se za određeni mjesec. Za svaki naredni mjesec ponovno se moraju podnositi dokazi o uvjetima življenja, ili bolje reći o prihodima domaćinstva.

To neke i ljuti. No propisi su takvi, kažu u Centru, i valja ih poštovati. Opetovano svaki mjesec moraju se podnositi podaci o prosječnoj plaći, drugim prihodima, o urednom prijavljivanju u Zavodu za zapošljavanje i dr. Oni koji to ne poštuju gube i pravo na dodjelu pomoći.

Koliko besplatnih knjiga

Temeljem socijalnih iskaznica, dječjeg dodatka i življenja u izuzetno teškim prilikama pravo na besplatne školske knjige ostvarilo je 820 učenika naših osnovnih škola. Posao evidentiranja učenika i njihovog prava načinio je dugoselski Centar

socijalne skrbi, dok je novac za njih osigurao Republički fond socijalne skrbi. Besplatne knjige dobila su i djeca prognanici i izbjeglice, no preko Vladinog ureda. Pored njih knjige su na isti način dobila i djeca naših poginulih branitelja.

Razgovor s Igorom Dekanićem, koordinatorom Bloka stranaka

Kušnje nas samo osnažuju

Na posljednjim izborima zajednički nastup pet dugoselskih stranaka: HSLS, HNS, HSS, HSP i SDH, zajedno s tada još neregistriranim KKDS, ostvario je pobjedu izborivši se za većinu mjesta u općinskim vijećima. Vrijeme prolazi pa smo krenuli tragom zanimanja, kako blok djeluje i sada, pola godine nakon izbora. Razgovarali smo s dr. IGOROM DEKANIĆEM, zastupnikom u Županijskoj skupštini i koordinatorom bloka stranaka.

Koje su bitne odrednice zajedništva bloka stranaka u obnašanju lokalne vlasti bloka stranaka, kojemu Vi u političkom smislu predsjedate? Da li će blok izraditi i svoj operativni program djelovanja te s njime upoznati javnost?

Bitan politički i ljudski sadržaj Bloka stranaka jest napredak i boljitak općina u kojima je Blok formiran i u kojima je pobijedio na izborima u veljači ove godine. Blok je na spomenute izbor izišao s parolom: »Mi nikoga ne rušimo — mi želimo da nam svima bude bolje«. Stranke sudionice Bloka na takvim su principima formirale i lokalnu vlast, odnosno predložile izbor načelnika i općinskih poglavarstava. To je plebiscitarno prihvaćeno u vijećima općina. Prema svim dosadašnjim zbivanjima praksa je samo potvrdila ta stajališta. Blok je svjestan težine situacije u kojoj se Hrvatska nalazi, ne vjerujući čudotvornoj retorici vladajuće stranke, išao u izbore upozoravajući da nije vrijeme velikih obećanja. To su birači očigledno shvatili i prihvatili. Prema tome, poglavarstva naših općina i Blok kao politički savez upoznavat će građane sa svim akcijama kako one budu kretale, i nema namjere sad raditi nekakve programe koji se neće realizirati.

Neće li postojanost bloka kojega Vi zastupate biti izložena sve većim kušnjama? Nabrojao bih neke: raznorodnost stranaka, moguće nezadovoljstvo pojedinih među njima svojim pozicijama u bloku, opasnost da se energija potrebna za operativno djelovanje potroši na kompromise u cilju održanja bloka, loša pozicija bloka u odnosu na vlast HDZ-a u Županiji. Kako Vi to komentirate?

Vaše pitanje zapravo ima više potpitanja i pokušat ću na njih redom odgovoriti. Prvo, kušnje pred kojima se nalazimo. Kušnje su velike. One proizlaze iz sve teže situacija u kojoj se Hrvatska nalazi i sve nuspješnije politike vladajuće stranke na državnom planu. To produbljuje gospodarsku krizu, povećava narozu ljudi i objektivno otežava poziciju svake lokalne vlasti. Ali vjerujem da su naši birači svjesni toga i da će znati ocijeniti i okolnosti u kojima naši načelnici i općinska poglavarstva obavljaju svoju dužnost. Drugo, ambicije pojedinih sudionica u Bloku. Mislim da su one u osnovi zadovoljene i da tu ne bi trebalo biti većih problema. Ako ih bude, razgovarat ćemo i rješavat će se. Osnovni polazni princip pri tome mora biti učinkovitost poglavarstava i lokalne samouprave. Treće, efikasnost. Mislim da smo je već i pokazali promjenom u sastavu Poglavarstva općine Dugo Selo, kad su se pojavile dileme oko moralnog integriteta predstavnika HSP. Općinsko vijeće je razriješilo dužnosti jednog od zamjenika načelnika općine Dugo Selo, uz punu suglasnost i njegove stranke i Bloka. Funkcija je otvorena, kada HSP ponovno stekne unutarnje jedinstvo dovoljno da predloži svojeg kandidata, popunit će se. Do tada poglavarstvo radi s jednim zamjenikom načelnika i s te strane nema problema. Četvrto, odnos s vlašću HDZ-a u Županiji. Često operativno, ni tu nema problema. Ali problem je u Županiji i to vrlo veliki. Naime naša zagrebačka županija ni sada, sedam mjeseci nakon izbora i peko pet mjeseci nakon konstituirajuće sjednice naprosto ne funkcionira. Odbori županijske Skupštine još se nisu ni jednom sastali. Naša Županija ne funkcionira u svom radnom smislu i to je najveći problem. Ali naravno, naš Blok za to ne snosi niti može snositi ni političku ni moralnu odgovornost, jer na to ne može ni utjecati.

Vama je oporba HDZ, koji čini se nastupa smišljeno i namjerno veoma mlako bojeći se da bi svojom odlučnošću samo osnažio jedinstvo vašeg bloka, istodobno računajući da će se ono urušiti samo od sebe. Ne čini li Vam se da HDZ ipak pritajeno čeka da preuzme čelna mjesta lokalne vlasti?

Igor Dekanić

Pa sigurno je da HDZ čeka naše pogreške i da će ih nastojati što bolje iskoristiti. Ali, nemojte zaboraviti da i u politici na svoj način funkcionira princip spojenih posuda. HDZ može čekati na naše pogreške, ali i opća situacija u Hrvatskoj sigurno da djeluje na vjerodostojnost HDZ-a u Dugom Selu, Božjakovini ili Rugvici. Politička vjerodostojnost HDZ-a u cijeloj Hrvatskoj danas nije takva kakva je bila prije godinu dana, ni moralna neporočnost čelnika HDZ-a nije danas takva kakva je bila recimo prije dvije godine, a niti je vjera birača u ciljeve čelnika HDZ-a danas onakva kakva je bila prije tri godine.

Naši načelnici i poglavarstva se ponašaju vrlo racionalno i štedljivo, i ja i svi čelnici stranaka sudionica Bloka imamo imovinu koju smo imali i prije. Nitko od nas ne rasipa novce poreznih obveznika i ne smanjuje njihove plaće trošenjem na kojekakve proslave i tako dalje. Prema tome, spremni smo suočiti se sa svakom mogućom kritikom našeg moralnog integriteta ili racionalnosti našeg ponašanja. Ali tražit ćemo i od kritičara da iste principe i na sebe primjenjuju. Ne može netko na državnoj razini nemilice rasipati novce poreznih obveznika, uništavati poduzeća da bi ih u besćenje kupili njima vjerni ljudi, a onda upirati prstom na oporbu ili lokalnu samoupravu, po principu »držte lopoval«, kao što sve više radi HDZ.

Kako Vi i vaš blok ocjenjujete ukupnu situaciju glede funkcioniranja lokalne vlasti kojoj od kraja nisu definirane ni ovlasti, ni sredstva i nad kojim još nije ustrojen sustav županijske vlasti? Ima onih koji se i šale da će se sve znati i uspostaviti do narednih izbora.

Već sam spomenuo nefunkcioniranje Zagrebačke županije kao jedan od velikih i ključnih problema lokalne vlasti u našim općinama. Drugi je, ne manje važan problem, kočenje lokalne vlasti od strane same naše Hrvatske države kroz namjerno donošenje takvih zakona kojima nisu jasno definirane ovlasti, pa se zatim kao čekaju dopunske uredbe ili tumačenja, koja ne stižu. Stranka na vlasti bi morala shvatiti da je uredno funkcioniranje i jaka lokalna vlast temelj Hrvatske države, i da je to interes dublji za narod i za državu od ostanka na vlasti bilo koje stranke. Financijsko razgraničenje trebalo bi početi funkcionirati od 31. listopada, imovinsko bi trebalo obaviti do konca godine. Da li će tako i biti — ne znam i ne ovisi samo o nama. Naši načelnici, općinska poglavarstva i vijeća općina imaju sve spremno, koliko se to može u opisanim okolnostima, za taj posao. Mi čekamo, pitamo, zovemo, tražimo — ali naravno, ima stvari koje u državi morate započeti s vrha, a ne dna vlasti. I u takvim okolnostima, pokrenute su neke akcije, druge su nastavljene od ranije. Na primjer, uređuje se dugoselski park, priprema se preuređenje samog centralnog trga u mjestu, u drugim mjestima naših općina. U toku su slične akcije. U velikoj oskudici i uz praktično potpun nedostatak sredstava pokušava se nešto učiniti. Moram ovdje istaknuti vrlo korektan odnos i doprinos mnogih članova i funkcionara HDZ-a u ovim lokalnim naporima.

Razgovor s Ivicom Konjevićem, predsjednikom Općinskog odbora HDZ Dugo Selo

Prvi rezultati novog ustroja

HDZ je nakon posljednjih izbora u tri dugoselske općine postao opoziciona stranka. U međuvremenu je primjereno novom ustrojstvu općina preustrojen i sustav te stranke. Tako sada postoje tri temeljna općinska ogranka HDZ-a. Najveći među njima je onaj općine Dugo Selo. Zato smo i razgovarali s predsjednikom njegovog općinskog odbora IVICOM KONJEVIĆEM.

HDZ je na lokalnoj razini izgubio izbore. Kako sada, imajući vremenski odmak, ocjenjujete razloge tome?

Prije svega ja mislim da Hrvatska demokratska zajednica nije izgubila izbore. Ona je i nadalje najveća i najjača stranka. Od šesnaest vijećnika, koliko ih ima općina Dugo Selo, HDZ ima šest vijećnika ili 37,5 posto, tri vijećnika ili 18,75 posto deklariraju se kao nezavisni, dok je preostalih sedam vijećnika ili 43,75 posto iz svih ostalih stranaka, a koje čine takozvani blok. Već iz ovih podataka jasno je da je Hrvatska demokratska zajednica na izborima dobila daleko više glasova od bilo koje stranke iz bloka. To ukazuje da HDZ i dalje uživa povjerenje građana i zbog toga ne stoji konstatacija da je HDZ izgubio izbore.

U kojoj su mjeri temeljni ogranci HDZ-a Dugog Sela, Rugvice i Brckovljana povezani, ako izuzmemo činjenicu njihova zajedništva u županijskom sustavu?

Novo ustrojstvo HDZ-a zapravo slijedi novo ustrojstvo države. Držim da su novoutemeljeni općinski odbori bliži građanima. Oni sada mogu brže, bolje i obuhvatnije uočiti probleme koji se javljaju na lokalnoj razini, pa onda na osnovu toga mogu biti i djelatniji. Novi ustroj stranke je po našoj ocjeni polučio i prve rezultate te novi priliv članstva, posebice u Posavini.

Tko su ti novi članovi?

To su mahom mlade i obrazovane osobe.

Kakva je trenutno politička strategija općinskog ogranka? Čini se da se radi o strategiji čekanja i računanja da će se blok stranaka u tri naše općine urušiti sam od sebe? Vjerujete li da se tom strategijom mogu dobiti i naredni izbori?

Ne radi se o nikakvoj strategiji čekanja. U radu HDZ-a nije bilo stanke. U stranci su provedeni demokratski i tajni izbori za nove općinske odbore i za Županijski odbor. Indicije raspada bloka već postoje, s obzirom i na činjenicu smjerenja dosadašnjeg donaćelnika općine Dugo Selo, koji je bio iz redova bloka. Naša strategija, to posebno naglašavam, nije nikakvo čekanje. Naprotiv mi stalno pratimo situaciju i politički djelujemo. O novim izborima neka razmišljaju druge stranke. HDZ nema razloga da očekuje neke nove prijevremene izbore.

Nakon izborne skupštine vašeg temeljnog ogranka u javnosti se pojavilo i više pitanja u svezi zbivanja unutar njezga samoga. Kako to da ni saborski zastupnik nije dobio dovoljan broj glasova da uđe u općinski odbor? Kako to da saborskom zastupniku kojemu su građani dali povjerenje to poverenje mu uskraćuje njegov temeljni ogranak? Zašto su bivši dužnosnici vlasti iz redova HDZ-a sada iščistićeni i sa ovih najnižih funkcija u stranci? Spominje se da je došlo do malog puča illi prevrata. Kako biste Vi to objasnili dugoselskoj javnosti? Vjerujete li da su novozabrani politički sposobniji i društveno utjecaj-niji. Uvođenje stranke na ovoj lokalnoj razini?

Ivica Konjević

Izbori u stranci su sigurno provedeni na demokratski način. Nikakvih primjedbi i dvojbi tu nije bilo. Glasovanje bijaše tajno. Svatko je mogao birati i biti biran. Intencija stranke je bila da se funkcije ne dupliciraju. Dano je povjerenje novim ljudima, a što je i posve normalno u svim demokracijama. Očito je da se na to moramo i privikavati. Vrijeme nekih posebnih odabranih kadrova je mislim iza nas. Sve promjene koje su se dogodile i koje će se ubuduće događati treba prihvatiti kao dio svakodnevnog življenja u demokraciji.

Znači Vi se ne slažete s mojom pretpostavkom da je to bio mali puč?

Ne. Nikako.

Kako Vi ocjenjujete funkcioniranje lokalne vlasti koju u Dugom Selu vodi blok stranaka? S obzirom na tu ocjenu da li naredne izbore očekujete s više optimizma?

Kako u predizbornoj kampanji, a ni poslije, nije objelodanjen nikakav program bloka stranaka, gdje bi se vidjeli kakvi su planovi i programi koje oni nude, ne može se dati niti sud o njegovoj učinkovitosti. Donošenje programa znači i javno prihvaćanje obveza da će on biti i ostvaren. Tko pak nema programa znači da nije spreman prihvatiti na sebe i nikakve obveze. Sve u svemu, najblaže rečeno, to možemo nazvati samo neodgovornim ponašanjem pojedinaca koji se zapravo samo skrivaju iza bloka stranaka.

No to još uvijek nije i ocjena o radu predstavnika bloka u lokalnoj vlasti?

S punim razumijevanjem mi shvaćamo također da još nije definirana pravna nadgradnja, koja je pretpostavka za rad lokalne samouprave. Pored toga tu je i tijek odvajanja od Zagreba. Teško je tu, pošteno rečeno, jasno razgraničiti ono što se moglo i moralo, a što se objektivno i nije moglo učiniti.

Slušajući Vas imam dojam da imate dosta razumijevanja za trenutnu lokalnu vlast?

Dojam je točan.

Pokazatelj utjecajnosti jedne stranke je i broj njenih članova. Koliko vaš temeljni ogranak okuplja članova?

U svezi toga mogu reći da se ni jedan naš najniži temeljni ogranak nije ugašio, nego da imamo znatan priliv novih članova. To znači da HDZ radi i djeluje. Priliv novog članstva možemo smatrati i rezultatom tog rada.

Novo ustrojstvo HDZ-a

U skladu s novim teritorijalnim ustrojstvom općina i Županije preustrojila se i Hrvatska demokratska zajednica. U sve tri novoutemeljene općine: Rugvica, Brckovljani i Dugo Selo održane su izborne skupštine. Na njima su izabrani njihovi novi izvršni odbori. Objavljujemo imena izabranih:

Općinski odbor HDZ Dugo Selo:
Niko Velić, Filip Kalaica, Zlatko Varaždinec, Alojz Glasnović, Ivica Konjević (predsjednik), Darko Tomašić, Ilija Papan, Ante Gudelić, Damir Bilić, Zdenko Šokač i Ivan Rijetković

Općinski odbor HDZ Rugvica:
Tomislav Bešlić (predsjednik), Kuzma Brkić i Nikola Mijić (dopredsjednici), Goranka Taritaš (tajnica), Nevenko Haleuš, Ivan Šafan, Ivan Munić, Damir Đuranec, Miro Cimaš, Ivan Broz, An-

te Matijević, Zlatko Radilović, Nikola Grgurević, Branko Grgić i Franjo Ivanagić.

HDZ općine Rugvica okuplja 6 temeljnih ogranka sa oko 360 članova stranke.

Općinski odbor HDZ Brckovljani:
Miroslav Ivoš, (predsjednik), Željko Piščenc i Mato Opačak (dopredsjednici), Marijan Šola (tajnik), Jakov Beljo, Zvonko Biocić, Josip Potočki, Stjepan Kašnar, Slavko Rajić, Zvonko Dokmanić i Marijan Lisac.

HDZ općine Brckovljani okuplja 9 temeljnih ogranka sa oko 300 članova.

Poslanici u Županijskom odboru HDZ Zagrebačke županije iz te tri općine su: Ivica Konjević, Tomislav Bešlić i Miroslav Ivoš (koji je ujedno i jedan od dva dopredsjednika) tog Odbora.

Veliko pospremanje u HSP-u

Unutarnja sučeljavanja i prestrojavanja unutar Hrvatske stranke prava imaju svog odraza i na dugoselski segment te stranke. Dugoselski odbor HSP, zajedno s Antom Đapićem, članom Glavnog stana te stranke, razmatrao je u dvorani Narodnog sveučilišta Dugo Selo 30. rujna 1993. g. stanje u svom dugoselskom ogranku. Popis dugoselskog HSP sadrži 132 imena. No uskoro predstoji revizija Članstva. Ona će se dogoditi 9. listopada na izvanrednoj godišnjoj skupštini ogranka. Svi oni koji ne budu na njoj nazočni bit će brisani s popisa članova te stranke. Za pripremu skupštine zaduženi su Mirjana Šlat, Nenad Se-

dlar i Zarko Badrov. Tko će ubuduće željeti postati članom te stranke morat će pisati i pismenu zamolbu. Na spomenutom okupljanju dugoselski prvaši saznali su i da uskoro predstoji povezivanje svih pravaških stranaka u Hrvatskoj.

No jedno će pitanje sigurno podići temperaturu na izbornoj skupštini: tko će iz redova te stranke biti novi donaćelnik općine Dugo Selo. Općinsko vijeće Dugo Selo nedavno je smijenilo svog donaćelnika. HSP, mada ima i drugačijih nastojanja, polaže ponovo pravo na to mjesto. Odluka o tome tko će iz redova te stranke biti predložen, bit će donijeta na toj skupštini.

PREMA EUROPSKIM MJERILIMA

Stručnjaci na polju BC hibrida u Rugvici

Pozdravljajući skup u Rugvici Ivica Gaži, župan Zagrebačke županije je također rekao: »Kad sam bio u Americi našao sam u građanskim kućama, na zidovima, klipove kukuruza. Kad sam pitao čemu vam to služi rekli su mi: »To je simbol našeg blagostanja!« Dakle, za jednu Ameriku nije simbol jedan »General Motors«, ili nešto drugo – nego upravo kukuruz. Mislim da je temeljna naša gospodarska grana poljodjelstvo, a u njoj nadasve kukuruz. To je osnova naše gospodarske politike. Zato je i posao kojim se bavi Institut od izuzetne gospodarske važnosti za nacionalnu gospodarsku politiku.«

Rugvica i Oborovu bila su 27. rujna 1993. g. mjesta okupljanja poljoprivrednih stručnjaka iz cijele Hrvatske, uz prisustvo gostiju iz Slovenije. Bio je to događaj: »Dan polja kukuruza«. Zajedno s našim najpoznatijim poljoprivrednim stručnjacima bili su tu i drugi gosti: **Ivica Gaži**, župan Zagrebačke županije te najviši predstavnici općine Rugvica. Domaćin svega toga bio je Institut za oplemenjivanje i proizvodnju bilja Rugvica, predstavljajući dr. **Božom Kolićem**, direkto-

rom instituta i dr. **Dragomir Parlovom**, pomoćnikom predstojnika Zavoda za kukuruz.

Preko dvije stotine stručnjaka i gostiju u Rugvici je okupio za pravo kukuruz, zlatno zrnje poznato kao hrana više od deset tisuća godina, koje u naše krajeve dolazi s otkrićem Amerike.

Jedna od najuspješnijih, i kao proizvođač sjemena najveći u nas je ovaj rugvički Institut iz kojega sjeme s oznakom BC i Made in Croatia veće desetljećima odlazi na domaća i strana

Župan Ivica Gaži i načelnik Općine Rugvica Ivan Munić

polja. Svake godine svoja dostignuća Institut pokaže na pokusnom zemljištu s gotovim urodom novog i već poznatog sjemena. U Rugvici i Oborovu je ove godine prikazano šest novih hibrida. Za stvaranje jednog od njih potrebno je od osam do deset godina, a grupe su stvarane po danima vegetacije, pa postoji kukuruz koji se bere 100, 200, 300 pa i više dana poslije sjetve. Da svi ti stvoreni hibridi ostvaruju postizu visoke prinose ne treba ni posebno isticati.

Razgovor s **Dragomir Parlovom** iz Zavoda za kukuruz

Dovoljno sjemena za Hrvatsku

Dragomir Parlov

Boraveći u Rugvici i Oborovu na »Danu polja« razgovarali smo s **Dragomir Parlovom**, pomoćnikom predstojnika Zavoda za kukuruz i višim znanstvenim suradnikom Instituta za oplemenjivanje i proizvodnju bilja Fakulteta poljoprivrednih znanosti.

Što je to zapravo Dan polja u Rugvici i Oborovu?

Dan polja je prvenstveno smotra znanstvenih dostignuća iz područja oplemenjivanja kukuruza. Poznato nam je da su prvi linijski hibridi i uopće hibridi u proizvodnji sjemena krenuli sa kukuruznom biljkom početkom ovog stoljeća. Ovaj institut preko 36 godina timski radi na stvaranju linijskih hibrida pa je tako do 1962. g. priznato ovom Institutu preko 200 kreacija u našoj zemlji i preko 20 kreacija u ostalim europskim zemljama.

To ste sve i pokazali brojnim gostima. Otkud su oni stigli?

Mi smo ove godine konceptijski Dane BC hibrida podijelili na nekoliko sastanaka. Tako smo već za istočni dio Hrvatske u Đakovu 14. srpnja održali sličan skup. Ovdje sada imamo Dan polja za zapadni dio Hrvatske i Sloveniju. Ovdje smo pozvali i sve ostale proizvođače sjemena iz cijele Hrvatske. Zato možemo slobodno reći, što se agronomске struke tiče i ratarske proizvodnje, da je cijela Hrvatska ovdje visoko zastupljena.

Koliko će vaš Institut ove godine proizvesti sjemena kukuruza i kakve su njene potrebe za njim?

Prije ovog nemilosrdnog rata u Hrvatskoj je pod kukuruzom bilo 514 tisuća hektara. Sada područja pod okupacijom ili u njihovoj neposrednoj blizini nisu u mogućnosti da budu zasijavana pa su površine pod kukuruzom smanjene. Zato procjenjujemo da su sadašnje potrebe za kvalitetnim sjemenom u Hrvatskoj negdje osam tisuća tona. Na zasnovanoj sjemenskoj proizvodnji od preko četiri tisuće hektara očekuje se, a može se sada već i sa sigurnošću tvrditi, da će očekivana biti i ispunjena, da će biti proizvedeno oko osam tisuća tona sjemena, što na temelju zahtjeva naših proizvođača smatramo dovoljnim da se zasiju sve planirane površine, pa i izvrši izbor među različitim vegetacijskim grupama. Zbog toga mi danas i radimo pregled tih BC hibrida.

Vaš Institut se traži i bori se i za svoje mjesto u Europi. Kakve tu rezultate ostvarujete?

Uspoređujući se s dostignućima ostalih selekcijskih kuća u Europi i svijetu mi ne zaostajemo. Kriterije svijeta i mi ostvarujemo. Određeni broj naših hibrida je priznat i u zemljama Europske zajednice. Nekoliko hibrida je priznato u Portugalu, Francuskoj, Njemačkoj, Poljskoj, u bivšem Sovjetskom Savezu i Mađarskoj, tako da to ostvaruje naš Institut i svoje značajno mjesto.

Sajam staviti pod kontrolu

Dugoselski sajam ponedjeljkom nikada nije bio posebno veliki sajam. Vazda je uz sebe uspijeva vezivati samo ljude (kupce i prodavače) dugoselskog kraja. Unazad koju godinu smanjen bijaše njegov obim tako da su mnogi pomislili da će se i ukinuti.

No mi ovdje bilježimo sasvim suprotnu pojavu. Sajam doživljava svoju renesansu. Na njemu se kupuje i prodaje kao nikada do sada. No valja reći i to da to više nije nekadašnje trgovanje. Drugi su tu prodavači, druga roba, a i kupci su novi. Ono što je činilo nekadašnji sajam ustuknulo je pred novime. Proizvodi sela: stoka, svinje, žitarice i kukuruz, ustuknuli su pred prodava-

Dugoselski sajam doživljava neslućeni procvat

vačima obuće, plastike, odjeće i čega sve ne drugoga. Zbog toga bi primjerenije bilo danas ne više govoriti o tjednom sajmu nego o dugoselskom buvljaku, na kojemu danas možete kupiti od igle, preko donjeg rublja, školskih bilježnica i deviza do automobila.

Sve ono što se događa četvrtkom na sesvetskom sajmu u manjem obimu, ali isto tako, događa se i ponedjeljkom u Dugom Selu. O takvom trgovanju građani

mogu imati svoja osobna, pa čak i veoma različita mišljenja, no sigurno je jedno: ne treba očekivati njegovo smanjivanje, već naprotiv: izvjestan je dolazak još većeg broja prodavača i preprodavača, pa onda i kupaca.

Posebna priča je mjesto održavanja tog dugoselskog sajma. Priča o tome kako je neophodno i hitno pronaći za njega novu i primjerenu lokaciju dugoselska je bajka

stara već nekoliko desetljeća. Priča se svako malo vremena ponovo oživi pa zamre – bez ikakvih posljedica za stvarnost. Na sajmu se u današnje vrijeme okupi i njime prođe preko tisuću ljudi. Za njih nema pripravljen ni jedan sanitarni čvor, ni jedno mjesto za oprati ruke.

O nastalim promjenama na svoj način svjedoči i vaga, koja se danas ne samo nalazi na neprimjerenom mjestu, već je i rugoba. Ona se danas više ni ne koristi. Velika vaga je pokvarena i uništena, a uslugu vaganja na maloj više nitko ni ne traži. Ono malo teladi i odojaka što se prodaje prodaje se danas mahom »na poprijeko«.

Novo, današnje vrijeme otvorilo je i u Dugom Selu eto mogućnost prodaje i onima koji žele utržiti dio garderobe iz ormara ili se pak riješiti niza nepotrebnih drugih stvari te za to još dobiti i nešto novaca.

O sajmu su prije nekoliko dana razgovarali i predstavnici općinskog Poglavarstva Dugo Selo i dužnosnici »Dukoma«, pod čijim je sajmom nadzorom. Poglavarstvo traži od Dukoma hitno pomicanje sajma na prostor s istočne strane starog nogometnog igrališta. Više se naime ne može dopustiti da sajam bude na samoj prometnici, kao što je to u ovom trenutku. Novi prostor bi za sajam trebalo i osposobiti: pokositi travu, nasuti ga, asfaltirati staze, ograditi ga i izgraditi sanitarni čvor. Isto tako valja donijeti i odluku: što sa starom vagom? – popraviti je i urediti, ili je srušiti i maknuti, jer ovakva predstavlja samo javno ruglo. Dukom je preuzeo obvezu da će to i učiniti.

Mi samo podsjećamo naše čitatelje da je prije godinu dana također pokušano premještenje sajma na to isto mjesto. No bez uspjeha. Nadajmo se da se neće ponoviti uobičajeno: pričalo se i najavljivalo neko vrijeme pa opet sve ostade po starom.

Prometnica zakrčena dugoselskim sajmom

Dolijali ilegalni potrošači

Iz činjenice da neki građani uspijevaju koristiti i trošiti plin ili vodu, a da to i po nekoliko godina ništa ne plaćaju, nastaju sudski sporovi, u kojima se to neplaćanje dobrano naknadno naplati. Iza svakog tog sudskog spora obično postoji i mala zanimljiva priča o načinu na koji se »krao« plin ili voda. »Dukom« tako trenutno vodi tri takva spora. U Nart Jalševcu četiri su domaćinstva u vlastitoj režiji postavila cijev i priključili se jednog vikenda na vodovodnu mrežu. Jedno domaćinstvo u Sopi nekoliko godina je trošilo plin. No ne bijaše evidentirano kao potrošač, niti je imalo brojilo. Dojava je stigla iz susjedstva.

Zanimljivu akciju načinio je jedan građanin u Kopčevcu, na kraju Radničke ulice. On je pragrađio kanal pored svoje kuće, otvorio ulični ventil nekoliko desetaka metara dalje tako da je voda istjecala u taj kanal i dotjecala do njegove kuće, gdje ju je on koristio za gradnju svoje kuće. Između plaćanje uvođenja i gradnje vlastitog vodovodnog priključka građanin se odlučio na za njega jeftiniju mogućnost. Da li je uistinu bila jeftinija vidjet će se po okončanju sudskog spora.

Mjesec knjige

Mjesec knjige se u Hrvatskoj tradicionalno održava svake godine. Ove godine također, i to pod pokroviteljstvom Ministarstva kulture i prosvjete, a u organizaciji Nacionalne i sveučilišne biblioteke. I ove će godine MJESEC HRVATSKE KNJIGE '93 okupiti sve djelatnike vezane za knjigu: od pisaca i bibliotekara, zatim tiskara i izdavača do čitačke publike. Mjesec hrvatske knjige '93. trajat će od 15. listopada do 15. studenog.

Mjesecu knjige '93 očitovat će i svoj doprinos dugoselska Pučka knjižnica. U Dugom Selu se u svezi s time pripravlja: Izložba slika iz privatne zbirke obitelji Jurjević.

Nagradna igra na valovima radio «Martina»: knjižnica podanja knjige – uvjet: odgovor na nagradno pitanje i izbor najljepšeg dječjeg literarnog rada (priča, pjesma...)

Promocija nove knjige «Dobro i zlo» i predavanje na tu temu za nastavnike i roditelje. Izložba dječjih ilustracija priča Književni susreti sa Milanom Teritašem i Dubravkom Jelačić-Buzimekim.

O vremenu održavanja pojedinog od tih zbivanja cijenjeno građanstvo bit će na vrijeme obaviješteno putem plakata i radio postaje Martin. I jedna posebnost u mjesecu knjige: mole se svi zaboravni da odmah vrate knjige. U Mjesecu knjige neće im biti naplaćena zakasnila.

U Mjesecu knjige i svi novi članovi knjižnice imaju besplatan upis za '94 godinu.

Leonarda Stopić

»PREPOROD« MOLI POMOĆ

Krajem kolovoza počele su sa radom sekcije KUD-a «Preporod». Početak je to koji odiše težinom i nezvjesnošću. Počelo se raditi bez stručnih voditelja, što je isključivo posljedica novčane neimaštine KUD-a. Može li KUD izdržati upirući se samo u vlastite snage? Njegov opstanak i rad ne može i ne smije ostati samo njegov interes. «Velika dotacija» Fonda za kulturu već se davno istopila (900.000 HRD). U pomoć su na svu sreću priskočila pojedina poduzeća i privatne osobe, tako da se sada produžuje agonija KUD-a, koji je već zašao u 86. godinu svog postojanja i rada. Ponovno je situacija prošnje novca kako bi se ova godina ipak nekako privela kraju, da se ne prestane s radom. Tješi i potiče svakako entuzijazam i polet sadašnjih članova, no nikako da se u takvoj oskudici uspije privući veći broj mladih ljudi. Kao da je sramotno njegovati narodne običaje, plesove i pjesme vlastitog naroda? Ohrabruje odaziv učenika OŠ Dugo Selo i Božjakovina, no od njih tek mukotrpnim radom treba uvježbati plesače i pjevače. Za to je potrebno strpljenje i vrijeme. A i pone-

KUD «Preporod» obavještava sve zainteresirane da se probe folklorne i tamburaške sekcije održavaju utorkom i petkom od 20,30 sati do 22,30 sati, a «Kole-darica» utorkom od 20,30 do 22,30 sati.

Pozivamo i djecu zainteresiranu za sviranje tambura da se jave u prostorije KUD-a u petak 15. 10. 1993. u 20 sati, radi dogovora.

što novaca! Dugo Selo zaboravlja da mu je potrebna i dvorana za održavanje raznih skupova i manifestacija. Postojeća je u vrlo lošem stanju: dotrajale su električne instalacije, nedostaje tridesetak žarulja, pukla je vodovodna cijev, krov prokišnjava, dimnjak centralnog grijanja očekuje popravak. Da li se sve to može svaliti na leđa KUD-a, koji jedva i sam veže kraj s krajem? Da li će ljudi koji aktivno rade i provode mnogo svog slo-

bnog vremena u KUD-u biti te zle sreće da će dugoselskoj javnosti uskoro morati reći da «Preporod» više ne radi – ne postoji? Da li je sadašnji naraštaj «Preporodaša» baš te opake sreće? Često u «Preporodu» slušaju savjete i riječi ohrabrenja – ali konkretne pomoći nema. Usprkos teškom stanju sve sekcije marljivo rade a planiraju se i nastupi. Ugovoren je koncert u Krapinskim Toplicama, a očekuje se i ovogodišnji nastup na «Martinskim svečanostima». Za slijedeću godinu se pregovara i za nastup na Automotodromu Rijeka-Grobnik u sklopu utrke za SP. Dolaškom novih članova stanje bi se znatno popravilo i tada bi mogli u punom sjaju pokazati što se sve u KUD-u «Preporod» može napraviti. «Preporod» koristi i ovu prigodu da se zahvali svim pojedincima i poduzećima koji su mu novčano i materijalno, pomogli u toku ove godine: Poduzeće IGM-Šljunčara, CE-PROM, «Buffet sportski», «Mahač», Mipel, Konoba, «Barba», «Šantić», «GRAFEMA», «Dukom», «Šturm», Mirko Meliš i Josip Kulaš. Bez njihove pomoći već bismo prestali s radom.

Na ponos svome kraju

JOSIP PREDAVEC (1884-1933), rođen je u Rugvici u siromašnoj seljačkoj obitelji. Kao najbolji dak pučke škole upućen je s Jelačićevom stipendijom u srednju školu u Zagrebu. Svršivši gimnaziju, po savjetu Stjepana Radića, odlazi na visoku češku gospodarsku školu u Táboru. Poslije te škole odlazi na gospodarska putovanja u Kranjsku, Štajersku, Češku i Moravsku, pa na više tjedana u Dansku, koja se tada smatra «najnaprednijom seljačkom državom». Jedno vrijeme radi na imanju svoga oca u Rugvici, gdje drži i tečajeve o gospodarstvu seljacima svoga i okolnih sela. Nakon I. svjetskog rata, u kojem je dvaput ranjen, kupuje kuću u Dugom Selu, gdje živi s obitelji, organizira gospodarske tečajeve, sve do tragične smrti 14. srpnja 1933. kada je ubijen metkom iz puške u vrtu svoje kuće.

Predavec je među osnivačima Hrvatske pučke se-

ljačke stranke 1904. godine, a 1910. je među prvih devet zastupnika te stranke u Hrvatskom saboru. Vinuo se do položaja prvog potpredsjednika Hrvatske republikanske seljačke stranke, te je poslije smrti Stjepana Radića jedno vrijeme na njenom čelu, kada na njegov prijedlog predsjednikom Hrvatske seljačke stranke postaje dr. Vladko Maček. Kao «žrtva sporazuma između hrvatskih i srpskih banaka, oglašen kao prevarant i poslat na rodbiju», osuđen je na dvije i pol godine strogog zatvora u Lepoglavi.

Iako je bio vrstan i neumoran politički djelatnik i organizator, što mu priznaje i dr. Vladko Maček u svojim *Memoarima*, Predavec je mnogo vremena i snage posvetio i publicističkom, prosvjetiteljskom i znanstvenom radu od najranije mladosti. Objavio je velik broj članaka iz gospodarskog, društvenog, kulturnog i drugog područja u

mnogim listovima i časopisima, te veći broj zasebnih knjižica s tom tematikom. Bio urednik časopisa *Rodna gruda* (1909) i *Hrvatska privredna smotra* (1929). Vrhunac njegove znanstvene djelatnosti jest opsežna knjiga *Selo i seljaci*, koja je, nažalost, objavljena godinu dana poslije njegove tragične smrti. Nakon što 1933. stječe diplomu inženjera agronomije, imao je namjeru spomenutom knjigom doktorirati u Pragu, ali mu se ta želja nije ispunila.

Donosimo nekoliko ulomaka iz njegovih publicističkih članaka i knjižica, te knjige *Selo i seljaci*, uvjereni da one dovoljno predstavljaju Predavca kao znanstvenog djelatnika i da su svojim mislima aktualne i u današnje naše vrijeme. To neka bude ujedno i neka vrst uvoda u simpozij o Josipu Predavcu što ga pripremaju Ogranak Matice hrvatske i Narodno sveučilište Dugo Selo.

Ivan Brajdić

Skup o Josipu Predavcu

Jedna od zajedničkih aktivnosti Narodnog sveučilišta i Ogranak Matice hrvatske Dugo Selo jest i organiziranje znanstvenog skupa, zapravo mini-simpozija o Josipu Predavcu. Zadovoljni pozitivnim iskustvom sa sličnog skupa o Josipu Zoriću, održanog u veljači ove godine, naprijed spomenute kulturne institucije odlučile su početkom mjeseca prosinca ove godine održati i skup o Predavcu. Prvotno je zamišljeno da ovaj skup bude održan ranije – krajem listopada. Međutim na zahtjev sudionika, uglednih znanstvenika – povjesničara, skup je odgođen za početak prosinca. Sudionici na skupu bit će: dr. Valentin Puževski, koji će obraditi ulogu Predavca u politici HSS-a, te njegovu ulogu unutar globalne hrvatske politike Predavčevog razdoblja, zatim Dugoselcima veoma dobro poznati dr. Dragutin Pavličević, koji će govoriti o kapitalnoj Predavčevoj knjizi «Selo i seljaci» i Ivan Brajdić, koji će na određeni način biti i domaćin ovoga skupa, a govorit će o Predavčevom publicističkom radu, te o njegovom značenju za lokalnu politiku.

Iako neće držati referat, aktivnu ulogu u stručnom pripremanju ovoga skupa imat će i već ima i Branko Sruck, koji posjeduje bogatu arhivsku građu kojom će se služiti predavači, a i sam je živjeli svjedok Predavčevog vremena.

Uz predavanje bit će organizirana i izložba Predavčevih knjiga i drugih radova, te izložba dnevnih listova iz razdoblja Predavčeve smrti iz koje će se moći vidjeti različitost tumačenja ovog kontroverznog i do danas do kraja neraščišćenog događaja. Izložba će biti priređena pretežno iz arhivskog materijala iz spomenute zbirke Branka Srucka.

Skup će se održati pod pokroviteljstvom župana Županije zagrebačke gosp. Ivica Gažija, a sponzoriranje je već na sebe preuzela IG «Šljunčara».

ostavila i svoju krv, i svoje meso i kosti svoje, gradeći gradove i trunuci u njihovim tamnicama, i te gradove već dosta poznamo. Ali za to imamo nešto drugo, što daleko manje poznamo, a iz časa tako glasno i jasno govore vjekovi naših predja, čuje se glas naših otaca, a kojega mi tako malo slušamo i onda, kad se ponosimo svojim rodnom i svojim

prošlošću. To «nešto drugo», to je zemlja naša. Mi po gradovima smo se nešto od nje otrgli, ali nas ipak još mnoga nit veže uz naš seljački svijet, koji je sav s tom zemljom srasao. Za njega je ona prava «mati zemlja», s kojom on žive, s njom se muči, s njom plače i tuži i s njom se raduje...

(Selo i seljaci, 1934)

Ulomci iz djela

Vidimo, kako se u naše krajeve doseljuju tudjinci upravo na jata, kako NAJPLODNIJI KRAJEVI, najljepši dijelovi naše rodne grude, prelaze u ruke tim tudjincima. Na drugoj pak strani opet iz svih krajeva naše domovine odlaze NAJBOLJI ljudi u svijet, za tudjim zlatom i za tudjim sjajem, a da se onda jedva po koji vrati natrag jači i bogatiji, obično su i svoju jakost i svoje bogatstvo, a često i život, ostavili u tudjem svijetu. Napokon, što je najžalosnije, a mi to svaki dan vidimo, često dodje k nama po koji tudjinac ili kavgod druga pokvarena duša i hoće preko noći da postane ne samo gospodarom našega imetka, nego i našega duha, našega razuma i poštenja.

(Iz uvodnog teksta 1. br. Rodne grude, 1909)

Ondje, gdje ljudi više čitaju i više znadu o javnim poslovima u domovini i o životu po svijetu, tu već sami po sebi postaju bolji gospodari.

(Agrarizam kao svjetski pokret, 1911)

Mi «predlažemo, študiramo, vječamo it.d.», i mislimo da smo time učinili sve. Drugdje svijet radi, radi i još misli, kako bi nešto novo napravio.

(Agrarizam kao svjetski pokret, 1911)

Hrvatski velikaši u stalnom strahu pred Turcima i da zaštite svoja imanja, obraćaju se za pomoć i raznim kraljevima i svojim susjedima, naročito Nijemcima i Mlečanima, koji im već u svom

interesu i isto tako u strahu pred Turcima tu pomoć i sami nude, a gdjekad i daju. Ali svako takvo pomaganje – bilo ponuđeno bilo faktično dano – ti velikaši skupo plaćaju igrom, kojom ih svi ti i kraljevi i susjedi izigravaju jedne proti drugima, da se oni međusobno pokolju, da jedni od drugih prave «veleizdajnike» «zakonitih» kraljeva i da tako konačno i jedni i drugi izgube glave, a na njihovo mjesto i na njihove posjede da dođu kralju i caru «odani i vjerni» tudjinski velikaši i generali.

(Selo i seljaci, 1934)

Mi nemamo piramida. Imamo dosta «gradova» i «gradina» iz čijih se zidina sigurno za mjesecnih noći čuje vapaj i uzdas mnogobrojne naše sirotinje prošlosti, koja je tu u najvećim mukama

Željeznička postaja Dugo Selo

UREDNOŠĆ VRIJEDNA POZORNOSTI

Na uređenoj postaji
ugodnije je i
sačekivati vlakove

Već duže vrijeme primjećujemo da je naš dugoselski željeznički kolodvor s okolištem čist i uredan, da može u tom smislu biti i pozitivan primjer ostalima. To nas je ponukalo da razgovaramo sa šefom željezničkog kolodvora gospodinom Vladom Koskom, koji nam reče: »Mi smo ovdje radi naših putnika i želimo da i ono kratko vrijeme koje proborave u ovom prostoru čekajući vlakove provedu ugodno, barem što se urednosti tiče. Uvođenjem velikog broja lokalnih vlakova uz zajednički pokaz HŽ-ZET osjetno se povećao broj putnika, naročito na relaciji Dugo Selo-Zagreb-Dugo Selo. Normalno je bilo za očekivati da će s čistoćom biti problema, ali nije tako. Možda je razlog i naša povećana briga oko urednosti, jer teško se odbaci nepotreban papir, otmotnica čokolade ili prazna kutija od cigareta, ako je sve čisto. Osim toga dovoljan je i broj košara za smeće, a isto tako su uočljive i pepeljare za opuške cigareta.«

Da bismo se u to i uvjerali obišli smo kolodvorsku čekionicu u kojoj već dvije godine (od zadnjeg osvježavanja bojom) na zidovima nema nikakvih »zapisa«. Iako smo taj obilazak upriličili u jutarnjoj »špici« — sve je bilo čisto i uredno. Prijašnjih godina zidovi su bili »ukrašeni« porukama, a i zapisima vojnika bivše jugovojске »još 169 dana« — kao da je i njima bilo na vrh glave te vojске. I danas ima problema, ali mnogo manje. Nestaju pipe, sifoni s umivaonika, što se još može razumjeti — nekima to treba doma, ali kada nestane 15-tak pipa »skakavaca« (za higijensko pijenje vode) što kod kuće nikome ne treba, onda je to puko štetočinstvo. Sve se štete odmah popravljaju, pa običan putnik to i ne primjećuje. Više je problema sa smećem uz prugu, ali se i to redovno kupi,

pa je i pruga čista.«

Primijetili smo uredno i stalno održavanje zelenih površina kao i žardinjera sa cvijećem duž stanične zgrade. Osoblje željezničkog kolodvora smatra, da ne samo neposredan putnički prostor, nego i njegov širi okoliš mora imati isti tretman: čistoću i urednost. A što se nasada i cvijeća tiče HŽ ima vlastiti rasadnik pa s osvježavanjem bilo lončanica bilo drugih nasada nemaju problema. Kada smo upitali tko ima najviše zasluga za takovo stanje, odgovor je bio kratak: »svi«, ali i protuupit: »Zar mislite da i nama nije ugodnije ovaj naporan i odgovoran rad obavljati u čistom i urednom prostoru?« Međutim ipak smatra da je potrebno istaći »najbolje igrače«. Za poslove čišćenja zadužena je JELKA RIŽEK — čistačica, koja svoju zadaću obavlja svaki dan (po nekoliko puta) po 7 sati dnevno, s time da se nedjeljom dežurna postava brine da se Jelkina odsutnost ne primijeti.

Za »zelenne površine« se brine STIPE KOŠ, koji to obavlja uz svoje redovne poslove s ljubavi, kao da to radi oko svoje

kuće, jasno uz pomoć i ostalih! Koliko je taj prostor ugodan dokazuju i dugoselski umirovljenici, kojima je to i sastajalište i šetalište gdje mogu popričati, obnoviti uspomene, požaliti se na nedovoljne mirovine, bolesti, probleme...

Upitali smo, da li osoblje željezničkog kolodvora Dugo Selo ima kakovu poruku našem žiteljstvu, a njihovim putnicima. »Imamo: Hvala našim putnicima što nas svojim ponašanjem podupiru u želji da imamo lijep, čist, uredan i ugodan kolodvor i neka u tom ustraju. Mi ih nećemo razočarati.«

I onda dragi putniče, kada sutra, prekosutra i u buduće dođeš i prođeš našim željezničkim kolodvorom, ugasi opušak u pijesku postavljene pepeljare, nepotreban papir, praznu kutiju od cigareta, vrećice sa smećem odloži u postavljene košare za smeće (one su za to tamo i postavljene) jer na taj način dokazuješ i svoju i našu kulturu življenja i dokazuješ da je naše Dugo Selo ugodan ulaz u Zagreb, našu Hrvatsku metropolu.

Tomislav Gale

Zar i postaja u Ostrini ne bi mogla slijediti primjer veće i susjedne dugoselske

Uzorna benzinska postaja

U rangiranju postaja u Hrvatskoj božjakovečka je pri samom vrhu.

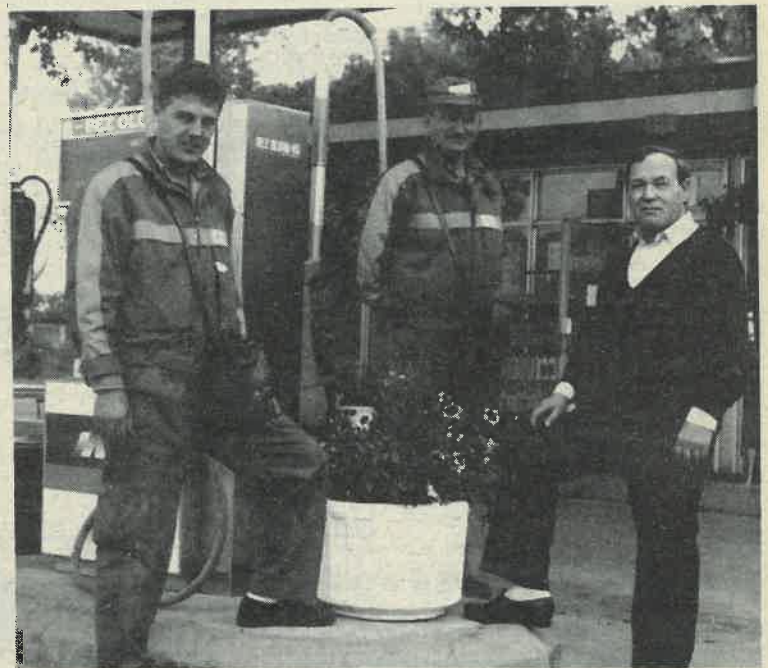
U svijetu je uobičajeno da se ocjenjuju, pa onda i rangiraju, hoteli, restoranti, robne kuće, kao i benzinske postaje. One se u okviru INE ocjenjuju i rangiraju i u Hrvatskoj. Među njih nekoliko stotina, koje se ocjenjuju, je i benzinska postaja u Božjakovini. Prošle godine ona je bila rangirana kao druga. Ove je godine ponovo među 20 postaja s najvećim brojem bodova, u grupi postaja ocijenjenih kao »uzorne«. Najviše ocijenjene postaje se u samoj završnici natjecanja ponovo ocjenjuju te se utvrđuje i njihov poredak. Pri ocjenjivanju jedne benzinske postaje primjenjuje se cijeli sustav bodovanja. Ocjenjuje se izgled i okoliš objekta, ponašanje i rad zaposlenih, njihov odnos prema kupcu, radni učinak i dr.

Poslovođa benzinske postaje u Božjakovini je Josip Babić. On nam je rekao slijedeće: »Mene veoma raduje što je ova naša postaja, koja je do prije samo dvije godine bila mala i nikakva sada tako visoko rangirana. Nas sedam zaposlenih se stvarno i trudimo da postaja bude uzorna. Najvažniji je svakako naš odnos prema kupcu, a i to da mu danas možemo ponuditi veliki broj pro-

izvoda, uključujući i plin i umjetna gnojiva. Sav okoliš i samu zgradu također sami održavamo. A ima tu dosta posla i s košnjom, i s bojanjem, i s pometaњem i pranjem kolnika. Mislim da se naš trud i isplatio, jer su pored nas otvorene dvije nove crpke, zbog kojih ipak nije smanjen naš obim prodaje. Ovo natjecanje benzinskih postaja mi smo veoma ozbiljno shvatili i već imamo dogovor što sve trebamo urediti i poboljšati, kako bismo u završnici bili možda i najbolji.«

Zaslужni za izgled i natjecateljski uspjeh je božjakovečka postaja pored poslovođe su i svi zaposleni u njoj: Marijan Mader, Boris Matešić, Ante Sertić, Spomenko Primorac, Vlado Šimunc i Josip Bušljeta.

Zbog samog natjecateljskog uspjeha, a još i više zbog izgleda te postaje, koja je i ures Božjakovine, ona zaslužuje i našu pozornost. Rad zaposlenih u njoj i njen izgled najbolja su reklama njoj samoj. A građane i stanovnike tog kraja sigurno veseli lijepo uređen prodajni i okolni prostor. Doprinos je to svakako i rastu kulture življenja tog kraja.

Zaposleni na benzinskoj postaji Božjakovina i poslovođa Josip Babić (na slici desno)

Uspješno izviđačko ljeto

Ljeto je iza nas i došao je, poslije svega, trenutak za analizu aktivnosti i rezultata iz proteklog razdoblja. Razgovor s načelnikom Odreda izviđača-porječana »Vidra« Dugo Selo, gospodinom Nenadom Gerijem, pokazao je da ta jedinica tijekom ljeta nije štedjela niti vremena ni truda da bi postigla zavidne uspjehe i rezultate.

Nakon preuzimanja pravilnika Svjetske skautske organizacije, Savez izviđača Hrvatske definitivno se uključuje u sve aktualne svjetske trendove, što daje nov poticaj našim izviđačima za još više rada i zalaganja u svladavanju skautskih znanja i vještina.

Kronološki slijed zbivanja sa i oko odreda izviđača-porječana »Vidra« Dugo Selo izgleda otprilike ovako: početkom 6. mjeseca, točnije 5. 6. odlaze u Koprivnicu na Proletne igre izviđača, gdje su, ljubaznošću domaćina, upoznali i postrojena tvornice »Podravka«.

Dugoselski izviđači s ponosom ističu da su zahvaljujući svojim stalnim dokazivanjima odlične uvježbanosti stekli status pouzdanog i kvalitetnog odreda, što je rezultiralo time da im se ukazala čast da budu organizatori prestižnog seminara za vođe izviđačkih jedinica na razini Zagrebačke Zupanije.

Seminar je trajao od 21. do 26. 6. a imao je cilj osposobiti buduće predvodnike za rad s novih članovima. Održan je u kampu podignutom za tu priliku na starom nogometnom igralištu u Dugom Selu, a pojedina predavanja bila su i na terenu, gdje su gosti-polaznici upoznati i s prirodnim i kulturnim znamenitostima dugoselskog kraja.

Posljednjeg dana seminara priređena je »fešta«. Oko logorske vatre okupilo se svih 60-ak polaznika-izviđača iz Zagrebačke Zupanije, zajedno s uglednim gostima, među kojima su bili i tajnik Saveza izviđača Hrvatske, gospodin Dalibor Jelavić, predstavnik svjetske skautske organizacije iz Geneve, te predavači iz Zagreba, koji

su pohvalili organizaciju te ocijenili seminar u potpunosti uspjelim.

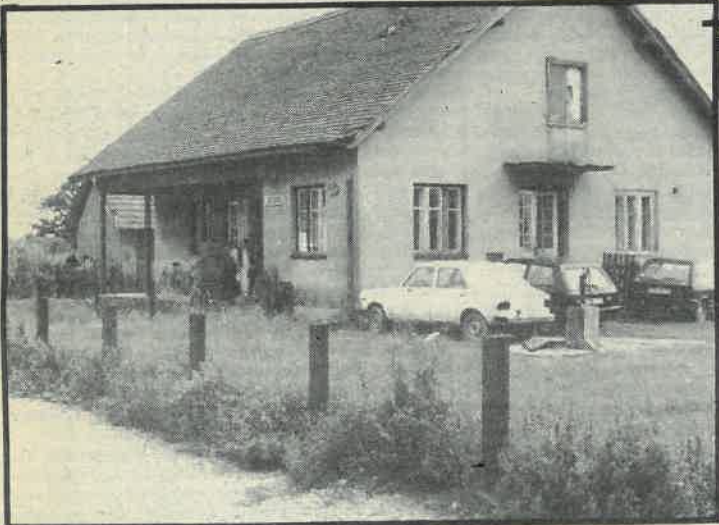
Dugoselski izviđači ističu da organizacija seminara ne bi bila moguća bez sponzora, pa koriste i ovu priliku da se zahvale Zapovjedništvu zbornog područja Dugo Selo, 2. gardijskoj brigadi, Krašu, Ledu d. d., BAP-Badelu, Šumariji Dugo Selo, i DVD-u Dugo Selo na materijalnoj pomoći, te Radio Martinu na medijskoj podršci.

Posljednji događaj kojim »Vidra« uspješno okončava izviđačko ljeto je odlazak na Državno orijentaciono natjecanje u Split, točnije u mjesto Srijane podno Biokova, gdje su od 24. do 26. 9. izviđači iz cijele Hrvatske na vrlo teškom terenu, lošim vremenskim prilikama i uz veliku konkurenciju trebali praktično primijeniti naučena izviđačka znanja i vještine.

Natjecanje je okupilo 25 ekipa iz Splita, Rijeke, Vinkovaca, Lepoglave, Zagreba, a Dugo Selo su predstavile 2 ekipe (muška i ženska) pod vodstvom načelnika Gerija. Natjecatelji su trebali pokazati mnogo znanja i vještine u disciplinama poput gađanja iz zračne puške, prenošenja poruka semaforima i morzeovim kodom, simulacije prijelaza preko minskog polja, poznavanja prve pomoći i orijentacije u prostoru. Na kraju se pokazalo da dani provedeni u učenju i uvježbavanju nisu bili uzaludni — obje dugoselske ekipe zauzimaju izvrsna 5. mjesta.

Članovi »Vidre« svih uzrasta, ističu da će i dalje u svakodnevnom radu i natjecanjima davati sve od sebe, a najveća nagrada bile bi im adekvatne prostorije u kojima bi se njihove aktivnosti mogle normalno i neometano odvijati. Zahvaljujući dobru suradnji s organima lokalne samouprave, oni očekuju da će uskoro i taj njihov problem biti riješen. Za kraj još samo poziv svim zainteresiranima, a pogotovo mladima, za uključivanje u redove dugoselskih izviđača.

Albert Harcet

Postanite vrstan vozač

Auto škole pri Narodnom sveučilištu Dugo Selo

očekuju Vaš opis za A, B, C i E kategorije

Kvalitetna obuka, plaćanje u ratama povoljna cijena

Tel. 750-419

Požurite s upisom!

Narodno sveučilište
Dugo Selo
organizira

Aerobik

Svakog ponedjeljka i četvrtka

Grupa lakšeg u 19 sati
vježbanja

Grupa intenzivnijeg u 20 sati
vježbanja

Stručna i iskusna voditeljica.
Cijena: 8 DEM u HRD mjesečno.

Narodno sveučilište Dugo Selo, zajedno s Centrom za dopisno obrazovanje iz Zagreba, organizira stručno osposobljavanje za

samostalno obavljanje prometa robe na malo

Uvjeti za upis: najmanje završena osnovna škola

Prijave i informacije: Narodno sveučilište Dugo Selo, Tel. 750-419

Protiv Šenoe a za Meštrovića?

Prve informacije o nesporazumu dugom 8 godina saznajemo u dugoselskom Zavodu za katastar od gospode Zdenke Sokol, koja nam strpljivo iznosi složeno činjenično stanje, a koje ukratko zvuči ovako: Početkom 1985. gospodin Mijo Barun, vođen domoljubnim osjećajima, tadašnjoj vlasti sugerira da odvojci koji vode na zapad od tadašnje Beogradske ulice, današnjeg Rimskog puta, dobiju imena hrvatskih velikana — Antuna Augustinčića, Augusta Šenoe, Ivana Meštrovića i Petra Zrinskog. Gospodin Barun, i sam sa prebivalištem u jednom od odvojaka, dobiva pozitivan odgovor na svoje zahtjeve i zaključkom koji je 30. 9. 1985. godine bez diskusije donijela bivša Skupština općine Dugo Selo, a koji je stupio na snagu 8 dana nakon objave u Dugoselskoj kronici - broj 248 od 28. listopada 1985. godine, dotadašnji Beogradski odvojci dobivaju imena navedenih zaslužnih Hrvata.

Temelj cijele zbrke i sukoba leži u tome što je gospodin Barun predložio imena ulica od bivše Ulice braće Bobinac, današnje Zoričeve, na jug od: Augustinčićeva — Senoina — Meštrovićeva — Zrinskoga. Na svoju ulicu postavio je provizornu tablu s nazivom: Ivan Meštrović te izradio, kao i većina stanovnika te ulice, osobne isprave u kojima se navodi Ulica Ivana Meštrovića. Bivša Skupština općine je nakon toga u spornom zaključku imenovala ulice po drugačijem redoslijedu: Augustinčićeva — Meštrovićeva — Senoina — Zrinskoga. Gospodin Barun ne prihvaća takvu odluku, zabranjuje skidanje improvizirane table na ime Ivana Meštrovića i postavljanje nove na ime Augusta Šenoe, te počinje borbu za preimenovanje ulica po redoslijedu koji je on predložio, i koji je prvotno bio i prihvaćen.

U cilju što objektivnijeg i cjelovitijeg sagledavanja situacije sastajemo se i sa gospodinom Barunom, koji odmah na početku razgovora, raspoložen za kontakt ističe da ne govori u svoje ime, već u ime cijele ulice (službeno Senoine).

Kao najbitnije argumente u svoju korist iznosi činjenicu da je on inicirao preimenovanja Beogradskih odvojaka, da je on naveo raspored, koji su, po njemu, tadašnji nadležni organi greškom izmijenili, i time oštetili njega i gotovo sve stanovnike sporne ulice, jer osobne isprave izradene prije promjene naziva ulica, nakon toga ne odgovaraju službenim podacima u pogledu naziva ulica. No zbog te činjenice još nitko nije mijenjao svoje dokumente — jer to i košta.

Gospodin Barun ističe da se na kraju krajeva radi o prkosu, jer je, tvrdi on, zbog svoje tadašnje upornosti i domoljublja bio izložen svakršnim pritiscima i omalovažavanjima, te bi mu jedinu zadovoljštinu predstavljalo rješenje čitave stvari u njegovu korist. Ni jednu drugu opciju on neće prihvatiti.

Formalno Meštrovićeva ulica

Cijelu zavrzlamu dodatno komplicira i riješenost stanovnika današnje Meštrovićeve ulice da ne dopuste promjenu imena, jer bi tada oni bili prisiljeni mijenjati osobne isprave, a cijena tog pothvata nije mala.

Mjesna zajednica Dugo Selo u pokušaju da se čitava stvar jednom zauvijek riješi, a svjesna složenosti sukoba interesa, diplomatski prepušta poglavarstvu općine Dugo Selo da odluči o predmetu i navodi da će se složiti sa svakom odlukom.

Iz obaviještenih izvora saznajemo da su moguće 3 mogućnosti:

1. zadržavanje postojećih imena
2. zamjena imena po modelu gospodina Baruna
3. obje ulice dobit će potpuno nova imena

U svakom slučaju netko će se naći oštećen, pa ovo vjerojatno i nije posljednji napis o tome zašto svi žele Meštrovića, a Šenou nitko!

Albert Harcet

Opis	Ime ulice
Druga paralelna ulica južno od ulice Braće Bobinac, od Beogradske ulice prema zapadu	IVANA MEŠTROVIĆA
Treća paralelna ulica južno od ulice Braće Bobinac, od Beogradske ulice prema zapadu	AUGUSTA ŠENOE
Četvrta paralelna ulica	

Ulomak iz Odluke Skupštine općine Dugo Selo iz 1985. g. koja je unijela zbrku

Zašto su i do kada će biti prijeporni nazivi dvije dugoselske ulice? Do kada će građani dvije različite ulice imati u dokumentima isti naziv? Tko je kriv za zbrku?

Neformalno i po dokumentima građana također Meštrovićeva ulica

Žena — najčešći motiv Velimirovih slika

Izlaže Velimir Trnski

Dugoselac VELIMIR TRNSKI, slikar koji podjednako živi i radi u Parizu i srcu mu prirasloj Božjakovini, nakon četiri godine ponovo izlaže u Zagrebu. Nadajmo se da će zagrebačko likovno gledateljstvo dobro primiti i ocijeniti njegove slike. Izložit će 24 svoja novija rada, sa svojim uobičajenim motivima: žene i konji. Trnski je slikar suvremenog likovnog senzibiliteta, koji ovom izložbom očituje i svoju stvaralačku zrelost.

Izložba će biti postavljena u galeriji »Studio D« u Amruševoj 4. Njeno otvorenje je 12. listopada 1993. g. u 20,30 sati. Ova informacija ujedno našim čitateljima neka bude poziv na izložbu, odnosno njeno otvaranje.

I tenis pod rasvjetom

Poglavarstvo općine Dugo Selo, koje od nedavno, na temelju Zakona o lokalnoj samoupravi, gospodari sportskim objektima na svom području, dalo je suglasnost za premještanje stare rasvjete na rukometnom igralištu u Dugom Selu na teniske terene na Martin Bregu. Ta je rasvjeta bila postavljena još 1967. g. Ona nije u uporabi već gotovo osam godina, od kada je postavljena nova rasvjeta. Postavljanje rasvjete uz teniske terene na Martinu sigurno će obradovati ljubitelje tenisa u Dugom Selu, kojih je iz dana u dan sve više. Inicijativu za premještanje te rasvjete dao je Teniski klub Studentski grad, koji trenutno gospodari tim terenima.

Prosudbe čitatelja

Fontane i kompleksi

U Hrvatskoj ima i povećih gradova koji nemaju svoju fontanu. Isto tako, izvan Hrvatske, imao sam prigodu vidjeti uistinu lijepih i održanih fontana. Voda koja stalno teče i rominja stvara svakako jedan poseban ugodaj ugođe. No ne pišem ovo sada radi postojećih fontana, nego zbog najavljenih i možda budućih. I to nigdje drugdje nego li onih u Dugom Selu. I to odmah će se postaviti dvije. Tako reče, najavivši njihovu skorou gradnju dugoselski načelnik gospodin Milivoj Obad, nedavno na radio Martinu. Jedna će biti podno sata u tokutu na križanju Zoričeve i Kolodvorske, a druga uz poštu, gdje će biti maknuta postojeća skulptura.

Osobno, kao stanovnik Dugog Sela, ne mogu podržati postavljanje tih fontana. Moj glas je: protiv. Razlog za to je sljedeći: fontane traže stalnu, gotovo svakodnevnu skrb i čišćenje. U protivnom one neće biti fontane nego prijevri i ozelenjeli kameni komadi, koji će umjesto ukrasa i ureda biti rugoba cijelog mjesta. U Dugom Selu mnogoštošta, što traži samo povremeno i ne često održavanje, ne funkcionira. Zato je u meni velika sumnja da bi te fontane radile više od mjesec dana nakon njihova postavljanja.

Kad je riječ o tim fontanama, mislim da one posredno očituju i jedan lokalni psihološki kompleks. Malo mjesto, bez svojeg pravog trga i prepoznatljivih javnih prostora, eto je sada dobilo potrebu da se riješi svog kompleksa manje vrijednosti te navalilo na fontanu. I to odmah dvije.

Veoma se radujem da se započinje, ili bolje reći: nastavlja, uređenje središta Dugog Sela. No bojim se da predložena rješenja, prema onome kako ih je objasnio naš načelnik, predstavljaju ponovo jednu improvizaciju. Idejna rješenja uređenja prostora morali bi ipak raditi stručnjaci za to područje. Držim da bi se za isti novac mogla postići i bolja rješenja od istaknutih.

Stjepan T.

Kiosk nije krivac

Samo središte Dugog Sela, točnije ugao Zoričeve i Osječke ulice, dugogodišnje je stjecište svih onih koji kupuju novine, cigarete, ili kakvu drugu potrepštinu, kojima kiosk poduzeća »Tisak« zaista obiluje. Svoje sitne potrebe velikog značaja, mala zadovoljstva bez kojih se ne može, te dugi niz godina stvorenu naviku, naši sumješ-

tani zadovoljavaju upravo na tom mjestu. Možda se svi neće složiti, no mnogi upravo taj kiosk drže malim centrom velikog središta, kod kojeg rijetko tko da ne zastane, ako ne radi kupnje, onda barem da pogleda naslove, prolista štogod ili upita nešto. Naravno, to je pri ruci onima koji u svrhu pribavljanja bilo kakve dokumentacije bivaju upućeni na nj iz nekog ureda, da kupe neizbježne državne biljege.

No našim dugogodišnjim navikama i potrebama, kao i spomenutom svratištu jedinstvene ponude, kakvo se nalazi i u središtu svakog drugog mjesta, ne radi uresu već zbog prijekne potrebe, ozbiljno je zaprijetila odluka Općinskog Poglavarstva — o nužnom premještanju na drugo, udaljenije mjesto, čime bi nam sve praktične prednosti kioska otišle van ruke.

Razlog?

Njegov položaj, naime, ozbiljno ugrožava prometnu sigurnost na najprometnijem raskrižju! Složit ćete se, sigurnost u prometu ovdje je vrlo neizvjesna. Ali zašto, i čijom krivicom? Krivnjom kioska s novinama, smatraju općinski oci. Motorizirani korisnici njegovih usluga (kupci novina i ostalog) često zastaju na minuti dvije, te ostave svoja vozila na kolniku Osječke ulice, u blizini raskrižja, čime otežavaju prolazanje ostalima, ugrožavaju njihovu sigurnost itd.

Tko je krivac, pitamo se ponovo? Da li kiosk s novinama što godinama stoji na tom mjestu nama na usluzi, ili vozači — kupci, koji očito radi osobne (možda sebične) komocije otežavaju protok prometa kolnikom, zastajući tik ispred naslaganih novina. Svima je jasno da čineći to, krše prometno pravilo zaustavljanja se neposredno pored raskrižja, na dijelu kolnika gdje je postavljen prometni znak koji izričito zabranjuje zaustavljanje i parkiranje vozila. Time promet i sigurnost ugrožavaju nesavjesni vozači ne poštujući propise, a ne kiosk s novinama koji uslužuje građane. Umjesto poziva prometnoj policiji da se pozabavi sigurnošću na tom dijelu, Poglavarstvo vidi jedino rješenje u micanju kioska na neko udaljenije mjesto gdje bi motorizirani kupci komotno mogli pristati svojim vozilima tik uz sam kiosk. Pri tome se nema u vidu što bi oni koji pješake do kioska ili svoje vozilo propisno ostave na kojem parkiralištu, morali dulje tražiti svoje novine i ostalo, trošeći korake do udaljenijeg cilja.

Promatrajući novinski kiosk što je proglašen slučajnim krivcem za ugroženu prometnu sigurnost, pogled se protegne niz glavnu ulicu — zna-

čajnu prometnicu. Vidi se lokal do lokala, trgovine, kafići i ina mjesta koja nešto nude, a svoju ponudu k tome ističu tik uz sam rub ceste. Kako svi nemaju ugibališta, motorizirani kupci zastaju i ostavljaju svoja vozila, ometajući promet.

Hoće li istom logikom i ova prodajna mjesta biti udaljena od glavne ceste, kako ne bi izazivala vozače i poticala ih na kršenje prometnih pravila, odnosno ugrožavanje prometne sigurnosti?

Nadalje, nije nam poznato da se ikad dogodila prometna nesreća radi zaustavljanja vozila za vrijeme dok vozači kupuju novine. Ne želimo time kazati da netko mora nastradati da bismo uočili opasnost. No opasnost vrebale daleko više radi intenzivnog prometa, nepostojanja odgovarajuće signalizacije i nepoštivanja propisanih pravila nego radi smještanja novinskog kioska.

Okolna susjedna mjesta i sva općinska središta smjestila su prodajna mjesta ovakvog tipa u svojem centru, radi niza komparativnih prednosti. Vjerujemo da će i naše Poglavarstvo naći optimalno rješenje, ako ne radi sebe, onda zacijelo na zadovoljstvo mnogobrojnih korisnika, koji svakodnevno namiruju svoje potrebe iz ponude kioska »Tisak«.

Željko Ivančan

Vijećnica na sramotu

Ako u svom stanu ugošćujete rodbinu i prijatelje, ili pak organizirate poslovni dogovor, za tu ćete prigodu posebno odabrati i pripremiti prostor u kojem ćete to činiti, računajući, dakako, s time da će svi oni o vama steći dojam već i na temelju prostora u kojemu ih okupljate. Ovisno o prostoru u kojemu ih okupljate mnogi će ili neće obučiti i kravat, a mnoge ispeglati suknju ili ne. Sigurno je da u današnje vrijeme nećete pozvati goste i na manje važan poslovni dogovor u prostoriju u kojoj se crne razvodne kutije elektroinstalacija — jer nisu postavljeni i obojeni poklopčići, u kojoj u svjetiljkama znanat broj žarulja ne svijetli, u kojoj je nekoliko zidnih svjetiljaka razbijeno, u kojoj je na mjestu gdje nema parketa zabijen komad lima, u kojoj su vješalice izobličene, u kojemu stolice izgledaju kao da su upravo stigle putem Crvenog križa iz neke drugorazredne donacije zadnje zemlje svijeta i u kojemu osnovni ton prostora daje sivilo bezličnosti.

Onaj tko dolazi u takav i taj prostor, prostor mu je unaprijed sve »ispricao« o onome tko ga je u-

njega pozvao, i prije nego li ga je možebiti upoznao.

Sve opisano odnosi se, nažalost, na našu dugoselsku Vijećnicu, u kojoj su se trajno održavali sastanci, na kojima se krojila sudbina meni dragog dugoselskog kraja i njegovih stanovnika. I sada se tu održavaju »važni« sastanci, jer druge i bolje dvorane u Dugom Selu ni nema. Ostala sam, neka mi se vjeruje, prije nekoliko dana, zgranuta izgledom te naše glavne, središnje, najvažnije i jedine dvorane koju je koristila i u kojoj je stolovala naša lokalna (nekada i općinska) vlast. Danas su i zadnje dugoselske birtije s više skrbi i održavane i uređene.

U misli mi također navire saznanje kako su u većini gradova i mjesta općinske i gradske vijećnice glavna zgrada na glavnom trgu. Čak se u mnogima, kao u Varaždinu, Dubrovniku, Samoboru i cijela zgrada naziva vijećnicom, po toj središnjoj dvorani koja se u njoj nalazi. Te dvorane, vijećnice, su onda i posebno brižno uređene i opremljene, naglašeno ističući i vrijednosti kraja u kojem se nalaze. Kao da se samim tim prostorom želi naglasiti važnost i svečanost čina okupljanja u njemu.

No nakon što sam sada vidjela dugoselsku Vijećnicu posumnjala sam da neko bivše ili sadašnje općinsko središte u Hrvatskoj može imati neuređeniju ili zapušteniju vijećnicu. Što je onda nama građanima misliti o onima koji su obnašali ili sada obnašaju vlast u Dugom Selu, kada imaju takvu dvoranu za donošenje »važnih« odluka? S uspoređivanjem ne trebamo ići ni daleko, imaju nam, sada već bivša općinska središta, imaju svoje uređene i primjerene dvorane. Župan Ivica Gaži rekao je u razgovoru za »Kroniku« kako je dugoselski kraj jedno nerazvijeno i zapostavljeno područje. On je mislio na ekonomsko i gospodarsko stanje. No izgled dugoselske vijećnice naglašeno ističe i zaostalost na planu ljudskog duha i kulture življenja. U mojem doživljavanju te situacije i nije najbitnije da za uređenje te dvorane treba odredena i ne tako velika svota novca nego činjenica da se kroz prčvarnički izgled vijećnice veoma zorno i transparentno prikazuje postojeća društvena klima u Dugom Selu, te posljedica vladavine nepoduzetnih obnašatelja lokalne vlasti, narcisoidno zabavljenih sobom, koji se ni malo nelagodno nisu osjećali boraveći u tom prostoru zarad donošenja »važnih« odluka.

Priznajem, pišem s ne malim ogorčenjem. Bojim se sitnih nelagoda zbog napisanoga, kao i suvislnih pohvala mojoj »hrabrosti«. Zato se i ne potpisujem. Od urednika očekujem samo profesionalnu i gradansku hrabrost da to objavi.

Čitateljica iz Dugog Sela

PRAVILNOM PRERADOM DO DOBROG VINA

Mane i bolesti vina isključiva su posljedica nepravilnih i loših postupaka u preradi grožđa i njezi vina, te u aljkavom i nemarnom održavanju podruma i bačava.

PRIPREMA PODRUMA I VINSKOG SUĐA

Podrumske prostorije održavati u besprijekornoj čistoti. Zidove obojiti vapnenim mlijekom (na 1 kg živog vapna dodati 10 litara vode i 20 dkg sumpora u prahu). Nakon što se zidovi osuše, pošpricati 5% otopinom modre galice, jer ona sprečava razvoj plijesni. Dan prije prerade korisno je podrumske prostorije raskužiti: 2 sumporne trake zapaliti na 1 m² prostora. Nakon 5 sati djelovanja sumpora podrum prozračiti. U podrumu ne smijemo držati krumpir, repu, zelje, naftu, sredstva za zaštitu bilja itd., jer vino lako poprima sve strane mirise.

Pripremanje bačava

Nove bačve treba oviniti (vodenom parom ili kipućom vodom). Sve bačve koje nemaju svjež, zdrav vinski miris, treba prvo isprati hladnom čistom vodom, a zatim kipućom vodom u koju smo na svakih 30 litara vode otopili 1 kg kristalne sode. Bačva se valja sve dok se otopina sode u bačvi ne ohladi. Ispustimo otopinu sode, a zatim dobro isperemo prvo toplom, a onda hladnom vodom. U posljednju vodu za ispiranje dodati 50 grama vinske kiseline na svakih 30 litara vode. Postupak pranja ponavlja se tako dugo dok iz bačve ne izlazi neobojena voda bez mirisa i okusa.

Nakon pranja bačvu treba dobro ocijediti, osušiti i zasumporiti. Pri sumporenju praznih bačava sumpornim trakama mora se spriječiti kapanje sumpora na dno bačve. Dužice bačvi s vanjske strane najbolje je premazati čistim lanenim ili parafinskim uljem.

ROKOVI BERBE

Berba se obavlja kad je grožđe dostiglo tehnološku zrelost, tj. kad je prikladno za preradu ili uporabu u svježem stanju. Zrelost grožđa određuje se organoleptički, kemijskom analizom i fizikalno kemijskim metodama, pomoću tzv. moštnih vaga i refraktometrom.

Dr. Nikola Mirošević u svojoj nedavno objavljenoj knjizi piše: »Da to je tako, loza ispreplete svoj korijen sa životom vinogradara i duboko se usadi u njegova osjećanja. Ona je kao žena. Opčinjava i ugada, razveseljuje i ljuti, traži mnogo ljubavi i nježnosti. A ona ljubav koju njegujemo prema lozi pretvara se u jedan vijek, u stotinu vjekova žuljevitih teških ruku, u potoke prelijevanog znoja. I kad loza umire umire jedan život...«
Zato ne dajmo lozi da umre, pretvorimo njezin plod u vino. Ako je ovaj sok božanskog porijekla, dar nebesa, zašto da ga ne uživamo.

Posljednjih dana sazrijevanja grožđa, osim šećera u grožđu se najviše razvijaju i sakupljaju aromatične buketne tvari, svojstvene svakoj sorti grožđa. Samo vino dobiveno od zrelog grožđa ima sve sorte osobine okusa, mirisa i boje.

SUVREMENA PRERADA BIJELOG GROŽĐA

Prva radnja nakon berbe grožđa je **muljanje**. Muljanjem se iz bobica oslobađa sok, a dobivenu masu nazivamo **masulj**. Muljače moraju biti tako podešene da ne trga ju i ne drobe peteljke i sjemenke.

Ruljače su strojevi koji odvajaju peteljku od bobica, a to je poželjno za bolju kvalitetu budućeg vina.

Sto prije, nakon muljanja ili ruljanja, prebacuje se dobiveni masulj na prešanje. Sok grožđa koji se dobije istjecanjem mošta iz preše prije tlačenja zove se **samotok**, a nakon prešanja **preševina**. Samotok je najkvalitetniji dio mošta. Sadržuje više šećera od preševine, a manje tanina. Kvaliteta preševine ovisi o duljini i jačini prešanja. Nikad se ne smije brzo i naglo prešati.

Ne preporučuje se u vinogradu muljati grožđe ako se planira prešati sutradan, jer se u protivnom aktiviranju nepoželjne gljivice i bakterije te encimi, uzročnici bolesti i mana vina.

Nipošto se ne smije dopustiti da mošt vrije s peteljkovinom. Peteljka sadrži ostatke pesticida, zemlje, razvodnjava mošt, a proizvedena vina budu tvrda, trpka okusa. Ako vrije na peteljkovini mošt podliježe oksidaciji pa je **posmeđi**.

vanje mošta i mladog vina redovita pojava. Ova pojava je intenzivnija ako je grožđe napadnuto sivom plijesni.

Zato je osnovni preduvjet za dobivanje kvalitetnog vina da se odmah nakon muljanja pristupi prešanju, a dobiveni mutni mošt puni u bačve. Čim se jedna bačva napuni pristupi se **taloženju**.

Taloženje se obavlja dodatkom u mošt 15-25 grama **vinobrana** na 100 litara mošta. Gornja doza se upotrebljava ako je grožđe trulo, ili ako su visoke temperature kod berbe. Nakon 20-30 sati doći će do taloženja svih nečistoća. Bistri mošt se otoči uz **zračenje** u čistu bačvu. Kvalitetan bistri mošt mora sadržavati 16-19% šećera i 7-9 gr/1 kiseline.

Sada se pristupa popravku mošta, ali samo u lošim godinama. Doda se šećera maksimum 3,4 kg/100 lit mošta, što povećava alkohol u vinu za 2%.

Nakon taloženja u čisti mošt dodaje se **matični kvasac** koji će izazvati vrenje.

Priprema matičnoga kvasca

Prethodno prokuhan, a zatim ohlađen mošt na 20°C uliti u stakleni demijon te dodati **VRELKO** (na svake 2-3 lit mošta 1 paketić vrelka). Demijon staviti u toplu prostoriju i kad započne burno vrenje uliti u bačvu s bistrim moštom (2 lit matičnog kvasca na 100 lit mošta).

VRENJE

Na otvor bačve stavimo vrelnjaču, jer se vrenje mora odvijati bez prisustva zraka (anaerobni uvjeti). Najpovoljnija temperatura vrenja mošta je 18-20°C, ne iznad 25°C ni ispod 15°C.

Ako se redovito prati temperatura vrenja i intervenira na vrijeme zagrijavanjem ili hlađenjem mošta, neće doći do prekida vrenja i mošt će prevrti do kraja.

Kad vrelnjače utihnu treba redovito nadolijevati vino ovogodišnje proizvodnje.

Neposredno nakon vrenja vina su mutna, bez arome i razvijenog sortnog okusa, a izraženog mirisa na kvasac, oštra, neskladna, ukoliko još su premlada i nisu dobra.

Općenito se može reći da se normalno, zdravo vino prvi put pretiče kada se po završenom vrenju potpuni izbistri, što se zbiva obično 4-8 tjedana nakon završetka vrenja.

U Hrvatskoj je u zadnje tri godine izdano nekoliko knjiga o vinogradarstvu i podrumarstvu. Pokrenuta je i redovno izlazi Hrvatska mjesečna revija za vino, kulturu jela, pića i turizam. U lipnju ove godine održana je svehrvatska izložba vina u Zagrebu. Na izložbi vina pod nazivom »VINO U HRVATA« osim iz Evrope svoja su vina izložili Hrvati iz Argentine, Novog Zelanda i SAD.

Sve to je dokaz kulture hrvatskog naroda.

Božena Mahač i Boris Mahač

Jesenska primjena herbicida u ječmu i pšenici

Budući da su u tijeku pripreme za jesensku sjetvu pšenice i ječma, bilo bi potrebno upoznati proizvođače ovih kultura na mogućnost jesenskog tretmana ječma i pšenice, tim više što se često griješi kod izbora i vremena primjene herbicida. U proljeće zbog razno raznih objektivnih i subjektivnih okolnosti, često se kasni, čime se nanose velike štete, gubeći na kvantiteti i kvaliteti, a parcele i dalje ostaju zakorovljene, te otežavaju žetvu.

Poznato je da ječam i pšenica zakorovljuje čitav niz različitih korovskih vrsta. Tako već nakon sjetve niče veliki broj korova, koji su u našem klimatu sposobni prezimiti zajedno s pšenicom i ječmom.

U ovu vrstu korova spadaju: crvena mrtva kopriva (*Lamium purpureum*), mišjakinja (*Stellaria media*), bročika (*Galium aparine*), kamilica (*Matricaria camomilla*), gorušica (*Sinapis arvensis*), poljska ljubičica (*Viola arvensis*), jermen (*Anthemis arvensis*), poljski mak (*Papaver rhoeas*), poljska repica (*Rapikanus rasphanistrum*) i dr. U isto vrijeme niču i korovne trave: obična slatkoperka (*Apera spicaventi*), mišji repak (*Alopecurus myosuroides*), divlja zob (*Avena fatua*), obična vlačnjača (*Pog. trivialis*) i dr. Sve navedene vrste korova kreću s jeseni i do zime razvijaju nekoliko listova, te najčešće u fazi rozete ili busa prezime. Budući da kreću u jednoj, a plodonose u drugoj kalendarskoj godini nazivamo ih dvogodišnjim vrstama. Većina ovih korovnih vrsta sposobna je ponići i u proljeće. Osim ovih, pšenicu i ječam zakorovljuje i čitav niz jednogodišnjih korova, kao što su: njivski vijušac (*Polygonum convulvulus*), obični dvornik (*Polygonum persicaria*), mnogocvjetna pepeljuga (*Chenopodium polyspermum*), modri razlićak (*Centaurea cyanus*) i dr. Ovi korovi kreću rano u proljeće, te rastom brzo dostignu pšenicu, pa joj do žetve mogu nanijeti veliku štetu. Nadalje, višegodišnje vrste kao što su: osjak (*Cirsium arvense*), slak (*Convolvulus arvensis*), štavlj (*Rumex crispus*), konščak (*Rumex obtusifolius*), gavez (*Syphytium officinalis*), pirika (*Agropyron repens*) i drugi, često žitaricama nanose znatne štete.

Svi navedeni korovi nemaju istu važnost. Korovi niskog rasta suzbijaju se u slučaju kada se pojavljuju u velikom broju. Znatno veće štete nanose vrste koje su sposobne rastom pretrasti pšenicu i ječam, te korovi koji u pšenici i ječmu nalaze oslon, te se uspinju iznad klasja. Velike štete nanose korovske trave, budući su slične botaničke pripadnosti, trave su morfološki i fiziološki slične žitaricama, te im se i vegetacijski ciklus

poklapa. Zbog toga je ove korove, tamo gdje se javljaju u većem broju, potrebno suzbijati već u samom početku razvoja. Protiv korovskih trava uglavnom se primjenjuju herbicidi već u jesen; nakon sjetve, a prije nicanja, odnosno najkasnije u fazi 2 - 3 lista pšenice.

Za jesensko tretiranje pšenice i ječma preporučamo slijedeće herbicide:

DICURAN FORTE 80 - WP - suzbija uskolisne i širokolisne korove u količini od 1,5 l/ha, 0,86 l/kat. j.

Primjenjuje se u jesen nakon sjetve, a prije nicanja usjeva ili, poslije nicanja, dok usjev razvije 2 lista, u proljeće od stadija 3 lista pa do završetka busanja.

DICURAN 500 - suzbija uskolisne korove u količini 3 - 4 l/ha; 1,7 - 2,3 l/kat. j., odnosno u proljeće u količini 2,5 - 3 l/ha; 1,4 - 1,7 l/kat. j.

Primjenjuje se u jesen nakon sjetve, a prije nicanja usjeva, u proljeće od 3 lista, pa do završetka busanja.

TIGREX - suzbija travne i širokolisne korove u količini od 4 - 5 l/ha; 2,3 - 2,9 l/kat. j., u proljeće u količini od 2,5 - 2,5 l/ha, 1,3 - 2 l/kat. j. Primjenjuje se u jesen nakon sjetve, a prije nicanja usjeva, u proljeće od 3 lista pa do busanja.

ARKADE 80 - EG - suzbija travne i širokolisne korove u količini od 4 - 5 l/ha; 2,3 - 2,9 l/kat. j., primjenjuje se nakon sjetve, a prije nicanja usjeva, odnosno najkasnije od faze 3 lista usjeva.

QUARTZ - suzbija jednogodišnje širokolisne i travne korove u količini od 0,3 - 0,5 l/ha; 0,17 - 0,28 l/kat. j. Primjenjuje se nakon sjetve, a prije nicanja ili u studiju 2 - 3 lista usjeva. Ne koristi kod kasne sjetve.

QUARTZ SUPER - suzbija travne i širokolisne korove u količini 2,5 - 3,5 l/ha; 1,7 - 2,4 l/kat. j. Vrijeme primjene kao i kod QUARTZ.

X - PAND - suzbija jednogodišnje širokolisne korove, u količini od 1 l/ha; 0,58 l/kat. j. Primjenjuje se nakon sjetve i prije nicanja usjeva i korova. Radi proširenja spektra djelovanja može se miješati sa discuranom i tigrexom.

Budući da mnogi proizvođači pšenice i ječma do sada nisu primjenjivali herbicide u jesenskim rokovima, bilo bi poželjno konzultirati poljoprivredne stručnjake o izboru i primjeni ovih preparata, vodeći računa o ranijoj zakorovljenosti parcela na kojima će se izvršiti sjetva. Također je obavezno pažljivo pročitati uputstva proizvođača kako bi se izbjegle eventualne greške u primjeni.

Mr. Jakov Bilčić, dipl. ing.

OSNOVNA ŠKOLA DUGO SELO JOSIPA ZORIĆA 86, DUGO SELO

objavljuje

JAVNU LICITACIJU za slijedeće:

1. OSOBNI AUTOMOBIL Z LADA 1300 S, godina proizvodnje 1985., u voznom stanju, registriran do travnja 1994., reg. broj ZG-654-CT, s početnom cijenom 862 DEM u dinarskoj protuvrijednosti,
2. AUTO - PRIKOLICA, god. proizvodnje 1988., neregistrirana, u voznom stanju, s početnom cijenom 300 DEM u dinarskoj protuvrijednosti.

Pravo licitacije imaju fizičke i pravne osobe. Svi zainteresirani moraju položiti jamčevinu na dan licitacije u iznosu od 10% od naprijed navedene cijene. Porez na promet plaća kupac. Licitacija će se održati u subotu 16. 10. 1993. u 10 sati u dvorištu škole.

Poduzeće

I - R

nudi kompletno i ažurno vođenje knjigovodstva

po vrlo povoljnim cijenama. Za sve informacije tel/fax: 237-744

- ČAŠE ZA UGOSTITELJSTVO I DOMAČINSTVO
- PARFUMERIJU
- TOALETNI PRIBOR
- KERAMIKU
- OSTALE KUĆNE POTREPŠTINE

41270 DUGO SELO, JOSIPA ZORIĆA 40. TEL: +3841/ 752-933

OGLAS

Otkupljujem veće količine drva - trupaca hrasta i bukve. Plaćanje odmah.

Pilana BARTOLOME

Telefon: 041/860 407

TUŽNO SJEĆANJE

na voljenog supruga, oca i dje-
da

ROMUALDA ROB

26. 10. 1992. — 26. 10. 1993.

U našim srcima i mislima uvijek
si s nama.

Nikad te nećemo zaboraviti.

Zauvijek tvoj: supruga Marija,
kćerke Tatjana, Natacha i
Alexandra te unuci i zetovi

TUŽNO SJEĆANJE

na našeg dragog

DAVORA LJUBANOVIĆA

8. 7. 1992. — 8. 7. 1993.

Nikada tvoj lik ne spozna tama,
niti ga smrt u sjećanju
ruši.

Uvijek si bio i uvijek ćeš biti
dragi naš Davore,
pokoj ti duši.

Tvoji: supruga Elizabeth, kćer
Tajana, mama, tata, brat Damir,
šogorica Duška i nećakinja
Matea

TUŽNO SJEĆANJE

na nikad zaboravljena djeda

MDJU ĐURKANA

1. 5. 1991. — 1. 5. 1993.

i baku

MARU ĐURKAN

27. 7. 1990. — 27. 7. 1993.

Prošle su dvije, odnosno tri go-
dine kako vas nema među na-
ma, ali vi i dalje živite u našim
mislima i srcima i sa nama.

S ljubavlju i tugom vaši kćerka
Marica, zet Ivan, unuci: Štefica,
Darko i Marijan

TUŽNO SJEĆANJE

na voljenog
supruga, tatu
i djeda

MARIJANA LESIČARA

2. 10. 1992. — 2. 10. 1993.

Prošla je najtužnija godina u na-
šem životu, otišao si sa ovog
svijeta kao roza sa cvijeta, os-
tala je tuga i bol u srcu, suza u
oku i utrta staza do tvog tihog
doma.

Vole te i tuguju za tobom:
supruga Božica, sinovi Predrag
i Mario, unuke Valentina i
Gabriela, snaha Natalija

TUŽNO SJEĆANJE

na dragog supruga

STJEPANA ČAČEKA

18. 9. 1978. — 18. 9. 1993.

Ostat ćeš voljen i nikada zabo-
ravljen.

Počivaj u miru Božjem!

Tvoja supruga Marica

TUŽNO SJEĆANJE

na voljenog supruga, oca i dje-
da

IVANA KUMPA

10. 10. 1982. — 10. 10. 1993.

Prošlo je jedanaest godina pre-
punih tuge i boli, ali u srcu i sje-
ćanju ostat će uvijek s nama.
Okrutna i iznenadna smrt otela
ga je od nas. U tišini vječnog
mira prate ga naše misli i tuga.

S vječnim bolom u srcu ostaju:
supruga Ljubica, sin Milivoj,
kćerka Nevenka, snaha
Nevenka, zet Đuro i unučad

IN MEMORDJAM

na našeg dragog

PERU IVEŽIĆA

25. 7. 1992. — 25. 7. 1993.

Prošla je tužna godina otkako si
nas napustio, ali tvoj dragi lik
ostat će zauvijek u našim srci-
ma.

S ljubavlju i tugom čuvamo spo-
men na tebe.

Tvoji: supruga i kćeri s
obiteljima

TUŽNO SJEĆANJE

na voljenog i
nikad zaboravlje-
nog supruga

STJEPANA KUNTIĆA

7. 8. 1989. — 7. 8. 1993.

Prošle su četiri godine kako te
je okrutna sudbina otrgla od
mene. Ali tvoj dragi lik ostaje
uvijek u mom sjećanju.

Tvoja supruga Marija

ZAHVALA

Duboko potreseni smrću naše drage i nikad zaboravljene
supruge, majke, kćeri i tete

SLAVICE GOTOVAC

rod. HUDOLIN

Zahvaljujemo svim rođacima, kumovima, prijateljima, susjedima i poznanici-
ma na izrazima duboke sućuti, svima koji su došli na ispraćaj naše drage
Slavice, uputili posljednji pozdrav i okitili odar cvijećem.
Posebno zahvaljujemo medicinskom osoblju ambulante Dugo Selo te osobl-
ju Hitne službe ambulante Dugo Selo što su pružili nesebičnu pomoć i pod-
ršku u danima njene duge i teške bolesti. HVALA!

Ožalošćeni: suprug Zdravko, djeca Ana-Marija i Ivan, majka Julijana,
nećakinja Slavica i suprug Davor, te ostala tugujuća rodbina

TUŽNO SJEĆANJE

na našeg dragog i voljenog

MARIJANA ČAVLEKA

13. 8. 1988. — 13. 8. 1993.

Prošlo je pet tužnih godina otkako si nas prerano napustio. S ljubavlju i tu-
gom čuvamo uspomenu na Tvoju plemenitost i dobrotu, jer voljeni ne umiru
dok postoje oni koji ih vole. U tišini i miru vječno Te prate naše misli.

Tvoji najmiliji:

supruga Rozalija, sin Nedeljko, kćerka Marina, zet Ivica i unuk Marijan
Hvala svima koji posjećuju Tvoj tihi dom.

TUŽNO SJEĆANJE

na voljenog supruga, tatu, sina i zeta

DARKA PAVEKA

24. 9. 1988. — 24. 9. 1993.

Prošlo je tužnih i bolnih pet godina od kako si nas prerano ostavio zauvijek.
Ali u mislima i sjećanju na Tebe uvijek si među nama.

Tugujući: supruga Biserka, kćerka Danijela, majka, otac, punica, tast i
ostala tugujuća rodbina

Hvala svima koji ga nisu zaboravili i posjećuju njegov tihi dom.

IN MEMORIAM

neprežaljenom i voljenom sinu, suprugu, ocu i nećaku

JURAJ ŠKOLNIKOVEC

19. 10. 1992. — 19. 10. 1993.

RANA

»Nosim jednu ranu, što je nikad neću

Preboljeti. — Bješe lagana i mala

i skrta duboko, al' se po zlu dala;

Znoj se korjenčić otrovnome cvijeću.

Tko je ljutu zada? A čime i kada?

Ne pitaj me. Trpim, Bl'jed i n'jem dok stojim

Slušam, gdje kap po kap krvi mi iz nje pada,

i po toku njinu svoje dane brojim.»

Vladimir Nazor

Svatko od nas, Tebi najdražih, osobno čuti ovu tešku i mračnu bol, krvavu
ranu koja ne zacjeljuje, iako rekoše svi da će s vremenom tako se zbiti. Laž
je sve, jer vrijeme ne liječi rane nego ih produljuje i izgriza. Godina je dana
prošla, 12 bolnih beskrajsnih mjeseci, mučni dani teku jedan za drugim ne no-
seći utjehe zaborava. A život teče dalje, neumitno i okrutno, bez svrhe i ci-
lja, bez zvijezde vodilje, bez Tebe. Iako nisi sa nama, živiš u našim srcima.
Misao i sjećanje na Tebe, koliko god bolno, daje nam snage i volje da ustra-
jemo, nastavimo dalje i opravdamo sve ono što si bio i iza čega si stajao,
ono za što si živio i borio se.

Neka bi Bog podari miran počinak i vječni pokoj duše.

Zauvijek s bolom u duši i u mislima s Tobom: majka Terezija, supruga

Marica, kćerka Đurđica, sin Marino i stric Juraj

TUŽNO SJEĆANJE

na dragog i nezaboravnog supruga, oca, djeda, svestra i brata

FRANJU VANJEKA

2. 9. 1989. — 2. 9. 1993.

Prošle su četiri godine prepune tuge i bola, ali tvoj dragi lik i dobrota živjet
će uvijek s nama. Tužan je naš dom bez tebe.

Tvoji najmiliji: supruga Ivka, sinovi, unuci, snaha i braća

TUŽNO SJEĆANJE

na voljenu suprugu i majku, baku i punicu

MARICU ĐURKAN

17. 9. 1988. — 17. 9. 1993.

Godine prolaze, ali spoznaja da te nema među nama sve više boli. Tvoj lik i
dobrota koju si nam pružila ostaje zauvijek.

suprug Stjepan, kćerke, zetovi i unuci

U SPOMEN

našoj dragoj

KATIC ČANKOVIĆ

rod. ĐUREK

10. 3. 1993. — 10. 10. 1993.

Prolazi sedam tužnih mjeseci kako si nas ostavila, ali ti živiš i dalje u našim
srcima.

Tvoji Dražen, Ana i Diana

TUŽNO SJEĆANJE

na voljenog supruga, oca i djeda

BRANKA GAŠPARA

10. 9. 1990. — 10. 9. 1993.

Navršile su se tri tužne godine od tvoje prerane smrti, zbog čega ljubav, bol
i tuga ispunjavaju svaki naš dan.
Samo oni koji su Te voljeli znaju kako je teško živjeti bez Tebe.

S ljubavlju i tugom čuvamo Tvoj predragi lik.

Tvoji vječno ožalošćeni: supruga, sin, snaha i unuk

VJENČANI I UMRLI

Upis u knjige vjenčanih i umrlih u razdoblju od 16. 06. 1993. do 27. 09.

VJENČANI:

- BRANKO MLADIĆ, na privremenom radu i ŽELJKA PEJIĆ, nezaposlena, vj. 19. 06. 1993.
- GORAN STOJANOVIĆ, nezaposlen i VERA GRUBIŠIĆ, trgovac, vj. 19. 06. 1993.
- NENAD HOLETIĆ, zubni tehničar i KSENĐA ROJNIK, trgovac, vj. 19. 06. 1993.
- DAMIR ŠARANJA, serviser rash. uređaja i SANJA HORVAT, referent, vj. 19. 06. 1993.
- NEVENKO RODIĆ, portir i JASNICA BEDNJANEC, sudački pripravnik vj. 26. 06. 1993.
- ŽELJKO STUPARIĆ, elektromonter i SANJA PAVLOVIĆ, studentica, vj. 26. 06. 1993.
- ŽELJKO DRAGIČEVIĆ, kuhar i IVANKA MEDVED, nezaposlena, vj. 26. 06. 1993.
- DUBRAVKO MAMUZA, policajac i SLAVENKA SOJČIĆ, nezaposlena, vj. 03. 07. 1993.
- IVICA RUŽIĆ, strojobravar i TATJANA SKOČEN, administrator, vj. 10. 07. 1993.
- DARKO ODORJAN, strojarski tehničar i BOŽICA-SUNČANA STEPIĆ, grad. tehničar, vj. 10. 07. 1993.
- STJEPAN HAJNIC, vozač i LUCIJA PETRINIĆ, vozač, vj. 17. 07. 1993.
- DUBRAVKO MAMUZA, trgovac i MIRJANA DUJAN, knjigovoda, vj. 17. 07. 1993.
- IVICA METIĆ, radnik i ANDREJA KLETUŠ, nezaposlena, vj. 17. 07. 1993.
- ZORAN MARIĆ, ugostitelj i LJILJANA RAVLIĆ, medicinska sestra, vj. 24. 07. 1993.
- DRAGOLJUB ČIČAJA, student i JASMINKA MAMUŠA, nezaposlena, vj. 24. 07. 1993.
- VINKO TEŠENDIĆ, nezaposlen i BRANKA KOVAČEVIĆ, nezaposlena, vj. 31. 07. 1993.
- MARIJAN PERIĆ, nezaposlen i EMINA TOPALOVIĆ, nezaposlena, vj. 07. 08. 1993.
- DRAŽEN TUMPA, trgovac i DANJELA MIRI, medicinska sestra, vj. 14. 08. 1993.
- MARIJAN TARADI, umirovljenik i VERICA TARADI, dipl. ing. farmacije, vj. 21. 08. 1993.
- ZDENKO ROHR, službenik HPT i DRAGICA VUCIĆ, kreditni referent, vj. 21. 08. 1993.
- IVICA DOŠLIĆ, hrvatski vojnik i NATALIJA KOSTELAC, nezaposlena, vj. 21. 08. 1993.
- ROBERT BELANČIĆ, strojarski tehničar i NIKOLINA PALČIĆ, konfeksionar, vj. 21. 08. 1993.
- MLADEN KOŠTEK, nezaposlen i JADRANKA BRLEK, trgovac, vj. 28. 08. 1993.
- ANTE MARINIĆ, autolimbar i GORDANA JOVIĆ, referent, vj. 28. 08. 1993.
- HRVOJE PAVLINIĆ, ing. elektrotehnik i LJILJANA VUČIĆ, ekonomista, vj. 11. 09. 1993.
- MIROSLAV BABIĆ, mehaničar i JASNA KRALJ, ekonomista, vj. 11. 09. 1993.
- IVICA DANKIĆ, metalobrusač i BOŽICA ČUKOR, odjevni stručni radnik, vj. 18. 09. 1993.
- GORAN KAURIĆ, vozač i GORDANA PARUŽ, prehrambeno stručni radnik, vj. 25. 09. 1993.
- JOSIP SLIŠKOVIĆ, strojobravar i GORDANA BABIĆ, upravni referent, vj. 25. 09. 1993.
- ZELJKO GAZDEK, električar i MARIJA JAKIĆ, nezaposlena, vj. 25. 09. 1993.
- DUBRAVKO GRABEREC, policajac i MARIJA ZORIĆ, knjigovoda, vj. 25. 09. 1993.

UMRLI:

- Pečnjak Slavko, umro 01. 06. 1993., star 46 god.
- Tukec Marica, umrla 11. 06. 1993., stara 79 god.
- Šodec Mato, umro 20. 06. 1993., star 71 god.
- Čučković Zora, umrla 18. 06. 1993., stara 34 god.
- Galenić Juraj, umro 21. 06. 1993., star 77 god.
- Grgošić Jaga, umrla 03. 07. 1993., stara 89 god.
- Labas Ivan, umro 30. 06. 1993., star 68 god.
- Golubić Ivan, umro 09. 07. 1993., star 60 god.
- Graberski Ivan, umro 15. 07. 1993., star 59 god.
- Carina Ruža, umrla 15. 07. 1993., stara 86 god.
- Fundelić Kata, umrla 16. 07. 1993., stara 78 god.
- Habijanec Dragutin, umro 17. 07. 1993., star 78 god.
- Petolas Ignac, umro 16. 07. 1993., star 73 god.
- Čiček Kata, umrla 16. 07. 1993., stara 74 god.
- Pauković Ivan, umro 10. 07. 1993., star 65 god.
- Vukadinović Manda, umrla 14. 07. 1993., stara 83 god.
- Smolko Nikola, umro 28. 07. 1993., star 74 god.
- Butorac Stjepan, umro 27. 07. 1993., star 79 god.
- Meglić Ivan, umro 29. 07. 1993., star 71 god.
- Kazija Bolto, umro 01. 08. 1993., star 86 god.
- Barbarić Ilija, umro 23. 07. 1993., star 67 god.
- Frjak Slavica, umrla 24. 07. 1993., stara 64 god.
- Subotić Katica, umrla 24. 07. 1993., stara 84 god.
- Debeljak Mara, umrla 06. 08. 1993., stara 84 god.
- Belonjek Kata, umrla 12. 08. 1993., stara 66 god.
- Filipović Kata, umrla 11. 08. 1993., stara 85 god.
- Bilandžija Berislav, umro 13. 08. 1993., star 54 god.
- Kukuvačec Zlata, umrla 21. 08. 1993., stara 69 god.
- Jagustin Ana, umrla 22. 08. 1993., stara 83 god.
- Krištof Mara, umrla 05. 08. 1993., stara 93 god.
- Tihok Josip, umro 27. 08. 1993., star 74 god.
- Čokor Vjekoslav, umro 27. 08. 1993., star 66 god.
- Štefanac Ana, umrla 05. 09. 1993., stara 89 god.
- Koledić Stjepan, umro 05. 09. 1993., star 62 god.
- Grdak Ana, umrla 02. 09. 1993., stara 80 god.
- Ban Stjepan, umro 15. 09. 1993., star 67 god.
- Pajser Đuro, umro 15. 09. 1993., star 88 god.
- Kurtušić Ivan, umro 17. 09. 1993., star 64 god.
- Topić Dragica, umrla 12. 09. 1993., stara 84 god.

MATIČNI URED

TUŽNO SJEĆANJE

na sina

LJUBOMIRA MRAOVIĆA

25. 8. 1987. — 25. 8. 1993.

Ponekad mi se čini da si oblak koji prođe;

bio je i nestao.

Bio si pahulja snježna koju sam jedva,

možda u snu uznesena dotakla.

Osjetim, u osami da je sve brzo tako bilo,

meteor koji je u tamno krilo voda pao

i tražim te u nekim nemirnim uspomena.

U jednoj izgubljenoj mladosti,

u danima što ih je bilo malo.

I poželim

budi makar sjenka koja me prati.

Tvoja mama Duška i tata Đuro

TUŽNO SJEĆANJE

na našeg dragog supruga, oca i djeda

IVANA VRABEC

21. 8. 1987. — 21. 8. 1993.

Prošlo je šest bolnih i tužnih godina od kako si nas napustio. Vrijeme prolazi,

ali ne donosi zaborav, već gorku istinu preranog rastanka s tobom.

Tvoji najmiliji: supruga, sin, kćerka, unuk Igor

TUŽNO SJEĆANJE

na voljenog supruga, svestra i djeda

STJEPAN VRHOVŠEK

2. 8. 1990. — 2. 8. 1993.

Prošle su tri godine dana a tebe nema među nama. Vrijeme što prolazi
prošlost ne briše. Tvoj trag ne ispiru ni proljetne kiše ni riječi nježne ni poglede
blage ni dodir tvoje ruke drage.

Tugujuća supruga Marica, snaha Božica, unuke Kristina i Vesna

TUŽNO SJEĆANJE

na voljenog supruga, oca i dje-
da

JOSIPA PLEŠKO

30. 7. 1992. — 30. 7. 1993.

Prošla je tužna godina dana od kada si nas iznenada napustio. Voljen i nikad zaboravljen živjet ćeš u našim srcima. Hvala svima koji Te nisu zaboravili i posjećuju Tvoj vječni dom. Tvoji najmiliji: supruga Dragica, kćer Nada, zet Ivica i unuk Igor

TUŽNO SJEĆANJE

na našeg supruga i tatu

STJEPANA KOBEREC

1. 9. 1989. — 1. 9. 1993.

U duši patnja, u srcu bol, u očima beskrajna tuga, a u našim mislima uvijek tvoj dragi i nezaboravni lik voljeni moj suprugu i tata.

S ljubavlju i tugom tvoja supruga Ružica i kćerka Jasnica

ZAHVALA

Povodom prerane i iznenadne smrti našeg dragog

NIKOLE SMOLKA

28. 7. 1993.

U trenutku kad život prestane, kad ostaneš skamenjen i bespomoćan, a ima »dalje«
Pri ruci ti se nađu ljudi poput brata, koji ublaže bol i ponude pomoć. Posebno hvala kumovima: Jerko, Pajser, Đurašin, kumi Marici Krznar, Krznarić, susjedima: Sunčani i Darku Smolko, Juri Keziću, susjedu Petru, obitelji Vranek, Bardić, Vuždar i Juha, te DVD-u Oborovo, Trgovini »2 S« i svima koji su ispratili i okitili odar cvijećem, te bili uz nas u najboljim trenucima.

Obitelj Dragojević

SJEĆANJE

na dragog supruga, oca, djeda i pradjeda

NIKOLU (MIKU) SMOLKO

iz Oborova

U našem vrtu pod orehom klup stoji nanje Ti više ne sediš dojem tu rade, sva zglubljena stojim, dok Tvojim glasom polje mi reče Kak' dalje bi. Ponosni smo što si bio i ostao naš!

Tvoji: supruga Draga, kćer Dragica, zet Stevo, unuci: Nino, Mirjana, Dragoslav i Gordana, praukun Matija

BOLNO SJEĆANJE

na voljenog

ŽELJKA BIONDIĆA — MUNJU

10. 7. 1993. — 10. 10. 1993.

Teško je probuditi se svakog jutra sa spoznajom da Te nema. Uvijek ću Te voljeti!

Tvoja Zorica

TUŽNO SJEĆANJE

na dragom nam

ŽELJKA BIONDIĆA

10. 7. 1993. — 10. 10. 1993.

Uvijek ćeš biti u našim srcima

Obitelj Balija

ŠPORT

Igrači novoutemeljenog NK Ostrina

Nogomet

**Prvi nastupi
»Ostrne '93«**

Često puta, u novije vrijeme, na raznim stranama, može se čuti kako nije vrijeme za amaterski sport, pa i to kako se valja kloniti bavljenja sportskim klubovima. No primjer iz Ostrne govori sasvim suprotno. Tu se odnedavno natječe jedan novi nogometni klub: NK Ostrna '93. Njegova utemeljivačka skupština održana je početkom srpnja, potom je i on i igrači uredno registrirani. Sve je počelo od potrebe i želje mladih ljudi da se bave nogometom te da i putem njega afirmiraju svoj kraj. Oni stariji, koji sami više ne mogu igrati nogomet, no imaju za njega ljubavi, su im opet pružili svekoliku pomoć i podršku.

Klub okuplja igrače s većeg dijela dugoselskog područja, njih 21. Registrirani igrači u tom klubu su: Božo Cik, Slavko Habecić, Anđelko Milković, Zdenko Harambaša, Predrag Harambaša, Sreten Hrdan, Dražen Debeljak, Dalibor Debeljak, Stjepan Levak, Milan Vešligaj, Dražen Jović, Zdenko Tečić, Marinko Turina, Darko Grabec, Dubravko Grabec, Darko Combaj, Robert Petrović, Dejan Jambrišak, Jasmin Mekić, Mario Maček i Igor Cimaš.

Klub ima svoje uspostavljeno ustrojstvo i izabrane dužnosnike. Predsjednik kluba je Josip Novak. Prvi do njega je Vlado Purić. Anđelko Milković je tajnik. Glavni trener je Ljubomir Novak, tehnički direktor: Mladen Petric, a direktor za ekonomska pitanja: Mladen Srečić, blagajnik: Josip Vešligaj.

Klub se natječe u Trećoj ligi Istok, koja broji 15 ekipa. Kao i na svakom početku kreće se od najniže natjecateljske razine. Ukupno raspodjeljenje u klubu i motivacija da se brane njegove boje na visokoj su razini. U klubu realno procjenjuju svoje snage. Ovu sportsku sezonu kane ustrojiti dobru ekipu da bi već narednu sezonu krenuli u borbu za vrh u svojoj grupi.

No u ova teška vremena postoje i oni bez kojih kluba sigurno ne bi ni bilo. To su sponzori. Ovak put spominjemo samo one najveće, koji su im najviše pomogli: **Jagica Novak** sa svojim trgovačkim poduzećem »Univerzal« Ostrna, zatim **Pavao Hruškar** sa svojim »MAN-ovim« servisom te **Ivan Stublić** sa svojom firmom »Stikom«.

Karate

Brojni i uspješni

Još od 1980. godine, sa prekidom od 1987. do 1988. Dugoselci i Dugoselke svih uzrasta mogu steći osnove, ali i postati pravi majstori, u Kyokushinkai-u, najtežoj i najzahtjevnijoj školi karatea.

Odgovore na to što je u stvari Kyokushinkai i kakve su metode treniranja; dobili smo od gospodina **Vladimira Šintića**, nosioca crnog pojasa (2. DAN), čovjeka koji je u karateu više od 20 godina, a već 15 godina svoje veliko znanje prenosi na nove naraštaje.

Na početku razgovora gospodin Šintić iznosi impresivan podatak o tome da je samo u posljednje 3 godine kroz Kyokushin karate klub Dugo Selo prošlo više od 300 polaznika, mahom djece, te da je oformljena perspektivna juniorska selekcija od talentiranih mladića, koji se bave karateom više od 5 godina, i koji u natjecanjima redovito postižu izvrsne rezultate, bez obzira na pravila i konkurenciju.

Također treba istaći imena i ostalih dugoselskih juniora koji svojim rezultatima ne zaostaju mnogo za najboljima, a to su Tomislav Veselić, Mladen Beljo, Stanko Slišković, Marin Pavlović, Bojan Minić, Tihomir Fabina, Tomislav Slišković te senior Tihomir Golub, koji je osvojio 2. mjesto na Prvenstvu Hrvatske u srednjoj kategoriji. Trener Šintić na kraju se zahvaljuje firmama »ELMES«, »STAS« i »MARES« na financijskoj potpori, ističe vrlo dobru suradnju sa osobljem OS Dugo Selo i poziva sve koji žele osnažiti duh i tijelo da se učlane u Kyokushin karate klub Dugo Selo. To se može učiniti u ponedjeljak, srijedu i petak od 19,30 do 21,30 u gimnastičkoj dvorani dugoselske osnovne škole.

Način treniranja je unificiran, što će reći da je gotovo u svim pojedinostima jednak sa svim ostalim Kyokushinkai treninzima u svijetu, a jedna od bitnih značajki je i ta da

postoji mogućnost uključivanja u školu u svako doba, bez obzira na spol, uzrast i fizičku konstituciju. Naravno, i opasnost od ozljeda tijekom treniranja potpuno je eliminirana.

O sposobnosti trenera i iznimnom radu i zalaganju učenika ipak najbolje govore sami rezultati sa prestižnih natjecanja u zemlji i inozemstvu.

U prošloj i ovoj godini najuspješniji junior KKK Dugo Selo bio je **Nikola Banjeglav**, nosioc smeđeg pojasa, sa izvrsnim rezultatima — 1. mjesto na prošlogodišnjim kupovima Samobora i Dugog Sela, osvajanje titule juniorskog prvaka Hrvatske u teškoj kategoriji na prošlogodišnjem prvenstvu Hrvatske, ove godine 3. mjesto na Kupu Samobora, 1. mjesto na Kupu Dugog Sela, te prva mjesta u teškoj kategoriji na prošlogodišnjem i ovogodišnjem Internacionalnom natjecanju za mlade — Keiser kupu, održanom u Mađarskoj, po sistemu knock out-knock down natjecanja.

Također treba istaći imena i ostalih dugoselskih juniora koji svojim rezultatima ne zaostaju mnogo za najboljima, a to su Tomislav Veselić, Mladen Beljo, Stanko Slišković, Marin Pavlović, Bojan Minić, Tihomir Fabina, Tomislav Slišković te senior Tihomir Golub, koji je osvojio 2. mjesto na Prvenstvu Hrvatske u srednjoj kategoriji. Trener Šintić na kraju se zahvaljuje firmama »ELMES«, »STAS« i »MARES« na financijskoj potpori, ističe vrlo dobru suradnju sa osobljem OS Dugo Selo i poziva sve koji žele osnažiti duh i tijelo da se učlane u Kyokushin karate klub Dugo Selo. To se može učiniti u ponedjeljak, srijedu i petak od 19,30 do 21,30 u gimnastičkoj dvorani dugoselske osnovne škole.

Albert Harcet

Vladimir Šintić i brojna ekipa mladih dugoselskih karatista

Neka dobro postane navika

Promjenili su i protivnike i rang natjecanja, ali su zadržali navade! Drže se one: »Neka dobro postane navika«. Prevedeno na nogometni riječnik: Ako misliš pobijediti, ne smiješ izgubiti.

Riječ je, zacijelo, pogadate, o dečkima iz NK »Dugo Selo«, novim članovima četvrte HNL (Hrvatske nogometne lige). One zaboravljive da podsjetimo da je NK »Dugo Selo« plasman u 4. HNL ostvario nakon više nego uvjerljivog osvajanja naslova prvaka I ZNL (Zagrebačke nog. lige).

Na startu prvenstvene trke prvom je preprekom bio dojučerašnji trećeligaš: zagrebačka »Peščenica«. Ni domaći teren, ni svesrdna pripomoć sudaca, a niti činjenica da je naša ekipa nastupila prepolovljena sastava, nije im pomoglo. Konačnim 2—2 ishodom (strijelac Pavičić — 2) bili su domaći i te kako zadovoljni, a naši su pak imali za čime žaliti. Jer, dva puta su pogadali okvir vratiju domaćih, promašili sijaset vrlo izglednih prigoda, i gubitak drugog boda, pokazat će se kasnije, bio je jedini pravi kiks dugoselskih vedeta nogometa.

Utakmica drugog kola protiv »Zagorca« iz Velikog Trgovišća bio je i prvi nastup pred dugoselskom publikom. Uz dosta muke, mada su »predsjedničkovi dečki« bili potpuno nadigrani, do pobjede i dva boda došlo se tek u zadnjoj minuti utakmice. Strijelac pobjedonosnog i izuzetno efektivnog pogotka bio je Matija Damjanov, novopridošli član NK »Dugo Selo«. »Investicija« se očito isplatila. Vodeći pogodak djelo je Željke Cara, a gosti su preko svog najboljeg, ali i najdebljeg igrača, (člana »Dinamove« sjajne generacije iz 82.) uspjeli iz svoje jedine prilike na kratko izjednačiti. Na kraju: 2—1.

Utakmica trećeg kola, koja se trebala odigrati u Sisku protiv NK »Petrijnja«, a koja svoje »domaće« utakmice iz znanih nam razloga u Sisku, odgođena je (iz znanih nam razloga), pa je sljedeći nastup opet bio pred domaćim gledateljstvom protiv starih znanaca iz zagrebačkog »ZET-Cestogorad«. Tvrdi i čvrsta igra, bez puno šansi.

Ipak, svaka je ekipa postigla po gol, a naši su u dva navrata (opet) pogadali stativu protivničkog gola. »Dugo Selo« je povelio preko Luke Opačka, a radost i bod gosti su doživjeli pri samom kraju nogometne predstave.

Slijedilo je potom drugo gostovanje i to u Pregradi. Ako ne znate, Pregrada je u hrvatskom nam Zagorju, hrvatsko nam Zagorje pitomo, ali Zagorci i nisu. Pitomi su kao pitomi. Blaženi oni koji povjrovaše, a ne vidješe! Rezultat 2—2. Strijelci Car i Fluka.

Utakmica 6. kola nudila je vrlo kritičkom (ne i samokritičkom) dugoselskom publikumu zanimljiv dvoboj. Gosti su ponovo bili Zagorci, ovog puta iz Dubrave Zabočke, koji u svojim redovima imaju i nekoliko vrlo iskusnih i provjerenih igrača od kojih neki imaju i prvligaško iskustvo. Ponovo tvrdo, ponovo neizvjesno, ponovo loše (da ne spominjemo i ružnije izraze) suđenje na našu štetu i opet bez pobjednika. I bez golova.

Gostovanje u Kloštru kod starosjedioca u 4. HNL — »KLOSTAR-Posava« — predstavljalo je pun pogodak. Iako se igralo na gostujućem terenu atmosfera je bila puno bolja nego da se igra u Dugom Selu. Stotinjak naših navijača stvorilo je pravi štimung i ponijelo igrače, koji su dali sve od sebe. Pogodak kapetana ekipe Kreše Vrbančića dostajao je 1—0 konačnog ishoda, osvajanja dva nova boda i prve pobjede u gostima.

Eto, nakon šest odigranih utakmica na kontu »Dugog Sela« inkasirano je osam debelih bodova. U rubrici pobjede stoji brojka 2, u onoj za neodlučeno brojka 4, a kod poraza brojka 0. Osim NK »Dugo Selo« gorčinu poraza od svih 16 članova 4. HNL nije osjetila još samo trenutno vodeća zagrebačka »Sava« koja je, da spomenemo, osvojila 12 bodova. Ali iz sedam nastupa.

Inače, treneru prof. BERTAKU najveći problem predstavlja kako iznaći najbolje rješenje, odnosno najbolju jedanaesticu. Nije mu pri tome ni malo lako, jer na raspolaganju ima dvadesetak podjednako kvalitetnih i uporabivih igrača, pa je tako na primjer u ovih 6 kola čak njih 19-orica ulazilo u igru, a čak njih 16 nalazilo se u prvim postavama. Kad se zna da je broj izmjena na prvenstvenoj utakmici limitiran na dva igrača, jasno je da je još uvijek riječ o fazi traganja. Zato valja očekivati da će između role »junaka« koji je »tragao za izgubljenim vremenom« i role osobno mi dragog »Profesora Baltazara« biti. Bertak uskoro odabratu ovu drugu alternativu. A znate kakav je Baltazar! Uvijek pronađe formulu i svi sretni. Problem je tako jednostavan. Samo valja prave stvari činiti u pravo vrijeme. Tada bi bilo još bolje. A sada je odlično!

Zdenko Smolčić

Dužnosnici starog-novog kluba

Rukomet

Stari klub novo ime

Rukomet se u Stančiću igra organizirano već četvrt stoljeća. Oni koji redovito prate dugoselska sportska događanja mogu primijetiti da je Polet-Stančić bio klub tihog i upornog postojanja, vazda okupljajući samostaljne zaljubljenike u sport, posebice u rukomet. Zbog toga se održao kontinuirano sve do danas. Pomoć u opstojanju vazda mu je pružao Centar za rehabilitaciju Stančić, načinivši mu i osnovne uvjete za igru: rukometno igralište. Klub se kontinuirano i natjecao te postizao rezultate koji su mu oskudni naskroz amaterski uvjeti i omogućavali.

Klub se od svog utemeljenja 1969. g. redovito natjecao sve do 1989. g., kada se zbog rata prekida sustav natjecanja. Prošle godine ponovo se natječe. No neimaština zahvaća i taj sportski kolektiv. Pomoć, pa i ona minimalna, koja je pristizala iz fondova i proračuna, također je presušila. Zbog toga valjalo je i u klubu okrenuti novu stranicu u njegovu postojanju. U skladu s novim Zakonom o sportu i Zakonu o društvenim organizacijama klub je sam potražio svog financijera. Našao ga je u uspješnoj firmi »Elmes«. Zbog toga je Skupština tog kluba na svom godišnjem zasjedanju donijela novi Statut kluba i istakla njegov novi naziv: Elmes-Stančić. Time, dakako, nije prekinut kontinuitet rada u tom klubu. Novo predsjedništvo sastavljeno je od dosadašnjih i novih dužnosnika. Za predsjednika kluba ponovo je izabran Mirko Huf, dopredsjednik je Zlatan Kolobarić. Pored njih u predsjedništvu kluba su

još: Jakob Beljo, Tihomir Čekada, Slavko Jukić, Damir Srpak i tajnik: Damir Čekada. Voditelj i trener seniorske ekipe je Damir Srpak, a selekcije mladeži Jura Mišković.

U klubu danas objektivno prosuđuju svoju mogućnost, a u skladu s time ističu svoje ambicije. Amaterskim bavljenjem sportom ne mogu se danas postizati ni vrhunski rezultati. No to ne znači da ne postoji želja da se i tim klubom afirmira i vlastiti kraj i firma omogućuje njihov opstanak. Osnovna zamisao istaknuta i na tom »novom rođendan« kluba je da se radi smišljeno na duge staze, da se u okviru škole u Božjakovini započne s okupljanjem i igranjem rukometa. Da se već u ranoj dobi usađuje ljubav i privrženost prema tom sportu, koja će svoju punu afirmaciju, na temelju šire selekcije, ostvariti u seniorskoj ekipi tog kluba. U Božjakovečkoj školi već ovih dana započinje osnovna rukometna škola.

Opći je dojam sa te skupštine kluba nažaočnost čvrstog opredjeljenja da se započne s ozbiljnim i sustavnim radom, da se time onda postiže i šire povjerenje javnosti i građana, pa onda i sigurno neće izostati ni materijalna potpora novoutemeljene općine Brckovljani. Uostalom to je trenutno jedini sportski klub na području te općine.

Ostvare li se najavljene nakane u tom klubu, a potom i uspjesi, o tom klubu će se ubuduće puno više javno govoriti i pratiti njegovo djelovanje.

Mala svečanost početka rada kolonije održana je u Hotelu Park.

Umjetnička kolonija

- ponovo

Po sedmi se puta u Dugom Selu okuplja grupa umjetnika. Ove godine su to: Gordana Barbieri, Maja Lukač-Krstić, Ivo Ostojić, Đuro Paruž, Dragan Štefinovec i Velimir Trnski. Njihovi radovi bit će od 15. listopada izloženi u Pučkoj knjižnici.

Iako dugoselski kulturni djelatnici nisu u proteklih godinu dana od Grada Zagreba dobili niti dinara za realiziranje kulturnih programa Ogranak Matice hrvatske i Narodno sveučilište Dugo Selo, ohrabreni ranijom uspješnom suradnjom, donijeli su poprilično pretenciozan program kulturnih aktivnosti za razdoblje do konca ove godine.

Prva, u nizu tih aktivnosti (zasigurno će već trajati u vrijeme kada će čitatelji ove novine imati u rukama), je obnavljanje Umjetničke kolonije Dugo Selo. Ova izuzetno vrijedna kulturna manifestacija obnovljena je nakon pet godina stanke na inicijativu samih dugoselskih likovnih stvaratelja, a u organizaciji, kao što je već naprijed rečeno, Matice hrvatske i Narodnog sveučilišta.

Ovogodišnji sedmi po redu saziv kolonije bit će održan od 7. do 9. listopada, a u njemu će sudjelovati sedmero likovnih umjetnika iz Dugog Sela, Zagreba i Petrinje. S obzirom na spomenutu inicijativu, ali i nedostatak financijskih sredstava, većinu ovogodišnjih sudionika činit će domaći umjetnici i to: Milan Mašić, Ivo Ostojić, Đuro Paruž, Dragan Štefinovec, a pozivu se odazvao i domaći parizanin Velimir Trnski. Gosti umjetnici bit će:

akademske kiparice Maja Krstić Lukač i Gordana Barbieri iz Zagreba te Dugoselcima od ranije poznati Slavko Jurinjak iz Petrinje.

Otvorenje kolonije bilo je 7. listopada u hotelu »Park« u Dugom Selu. Umjetnici rade u parku pored hotela i na dugoselskim ulicama, koliko im to vrijeme dopušta, a ukoliko im vrijeme ne bude sklono radit će i u samom hotelu.

Neki od umjetnika radit će na emailju u pogonima tvornice posuda »Gorica«. Rad umjetnika bit će, kao što je to i uobičajeno, javan, a za cijelo vrijeme trajanja koloniju će pratiti program Radio Martina.

U petak 15. listopada u prostorijama Pučke knjižnice i čitaonice bit će otvorena izložba radova nastalih u ovom sazivu kolonije.

Održavanje ovogodišnjeg saziva omogućili su donatori: Zagrebačka banka – Poslovnica Dugo Selo, Gorica – Tvornica posuda Dugo Selo, INA Naftapljin Poslovna jedinica Dugo Selo te Martin Breg – Poduzeće za ugostiteljstvo, trgovinu i turizam iz Dugog Sela.

N. H. M.

Ništa bez stranih jezika

Zanimanje za učenje stranih jezika raste i u Dugom Selu. Ove godine, u tečajevu učenja njemačkog i engleskog jezika, organiziranih u Narodnom sveučilištu, upisano je 120 učenika, mahom iz dugoselske osnovne škole. Dio njih polazi učenje i oba jezika. Plaćanje tečaja u mjesečnim obrocima, s time da popust od šestine cijene imaju oni koji polaze oba jezika, ili pak tečaje-

ve iz iste obitelji polazi dvoje ili više djece. Na kraju školske godine učenici će dobiti i svjedodžbe o polaganju tečajeva.

S obzirom na to da tečajevu vode vrsni učitelji u Narodnom sveučilištu vjeruju da će znanje koje će učenici steći opravdati povjerenje roditelja koji su za učenje stranih jezika upisali djecu u tu ustanovu.

Poruka čitateljima

Sa znatnom stankom naše novine su u vašim rukama. Razlog takvog neredovitog izlaženja je još uvijek neriješeno pitanje njihovog financiranja. Naredni broj »Kronike« izaci će o Božiću. Za slijedeću godinu postoji nada da će biti uspostavljeno redovito financiranje, a time i izlaženje novina.

Urednik

Dugoselska kronika

Osnivač glasila:
općine: Brckovljani, Dugo Selo i Rugvica
Izdavač: Narodno sveučilište Dugo Selo

Dugoselski kalendar

Proštenje u Nartu na razglednici s početka ovog stoljeća

Po prvi puta dugoselski kraj bi za iduću godinu trebao dobiti i vlastiti originalni dugoselski kalendar. Kalendar priprema Matica hrvatska, a bit će izrađen sa šest reprodukcija starih razglednica ovoga kraja, što znači da će na svakom listu biti po dva mjeseca. Pored razglednica, kalendaru će dugoselski »štih« dati i pjesme dugoselskih pjesnika koje će pratiti svaku stranicu.

Osim toga uz oznaku datuma bit će označeno i pripadajuće narodno ime te mijene mjeseca.

Da se radi o nečemu doista kvalitetnom garantira ime Željka Šegovića, akademskog slikara koji će izraditi grafičko rješenje kalendara.

Kalendar će biti distribuiran građanima putem sponzora koji će omogućiti njegovo tiskanje.

N.H.M.

Uredništvo: grupa suradnika
Glavni i odgovorni urednik: Marijan Galeković
Adresa Uredništva: Dugo Selo, Josipa Zorića 21a

List trenutno izlazi kao povremeno glasilo.

Izdavač: Narodno sveučilište Dugo Selo, Dugo Selo, Josipa Zorića 21a, žiro račun: 30111-603-6553

Tisak: Hrvatska tiskara, Zagreb, Slavonska avenija 4.

Naklada tiska 2.700 primjeraka.

Naši rekorderi

Bundeva ko' u priči

Evica Srpak iz Brckovljana i sama je začudena veličinom bundeva izraslih u njenom vrtu na Jakobu. Onu najveću s dosta muke mogu sa zemlje podići samo snažniji muškarci. Ona to nema snage sama učiniti. Procjenjuje se da ona najteža ima oko 60 kilograma. Sa polja će se zato morati voziti rasiječena u više dijelova. Pored te izraslo je još nekoliko bundeva koje teže po nekoliko desetaka kilograma. No svi nekako najviše gledaju onu najveću, za koju kažu da je divovska.

U svezi toga Evica nam je ispričala: »Ne očekujući ništa posebno od susjeda sam dobila sjeme. Zapravo dvije vrste sjemena: muško i žensko, koje se sadi međusobno ispomiješano u pravilnim razmacima. To kao da je bilo sjeme od obične bundeve i pečenice. Kada su bundeve počele rasti i sama sam bila začudena njihovom veličinom. Za toliku veličinu bundeva vjerojatno je i zaslužna kvalitetna i dobro gnojena zemlja. Vidim također da su pored svih velikih narasle i manje bundeve. Ove manje vjerojatno daju žensko sjeme. Kamim s njime ponoviti sadnju pa ću vidjeti da li će mi i naredne godine ponovo izrasti tako velike bundeve. Da mi dogodine po-

Evica Srpak pored svoje divovske bundeve

novu izrastu samo tako velike bila bih zadovoljna. Ne očekujem da bi mogle biti veće. Već i ove su mi nekako prevelike i preteške.«

Repa za divljenje

Tridesetosmogodišnjeg neženju Ivana Vrabeca iz Rugvičke 76 u Dugom Selu iznenadila je repa iz njegova vrta, inače namijenjena ishrani stoke. Repa, koja obično izraste teška do 4 kilograma, u njega je izrasla teška čak 16 kilograma. Ivan kaže da ni sam ne može vjerovati da mu je izrasla tako velika repa, jer baš, iskreno priznajući, nije o njoj puno skrbio. Samo ju je jednom okopao. Zato vjeruje da je tajna njene veličine i težine u sadnicama (flancima) njegove kume Katicice Pilarić, koje mu je ona poklonila. Zbog svega toga se Ivan ponosno i fotografirao sa svojom repom, pritom stalno hvaleći svoju kumu, koja mu je darovala sadnice.

Ponosni Ivan i njegova repa